

[1982 செப்டம்பர் 10]

6. அரசினர் சட்டமுன் வடிவுகள்—தொடர்ச்சி

(ஊ) அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழக (திருத்த) சட்டமுன்வடிவு, 1982

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

“1982—ஆம் ஆண்டு அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழக (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு* (சட்டமன்றப் பேரவைசட்டமுன்வடிவு எண் 43/1982) ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப் பெறவேண்டும்.

திரு. அ. ரகுமான் காண்: மன்றத்தினுடைய துணைத் தலைவர் அவர்களே, அண்ணாமலை பல்கலைக்கழகம் திடீரென்று பட்டப் படிப்புகளுக்கான வகுப்புகளை மூடியிருக்கிறது. இதனாலே ஏற்கனவே அண்ணாமலை பல்கலைக் கழகத்திலே படிக்கின்ற படிப்பை இழந்த மாணவர்கள் இந்தப் பட்டப்படிப்பு வகுப்புகளை மூடிவிட்டதன் காரணமாக படிக்கமுடியாத ஒரு சூழ்நிலை அந்த பகுதியிலே ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்த காரணத்தினாலே அரசாங்கம் ஒரு சட்ட திருத்தம் கொண்டு வந்து சிதம்பரத்திலே ஒரு கலைக் கல்லூரியை உருவாக்குவதற்காக இங்கே ஏற்பாடு செய்திருக்கிறது.

இதிலே நான் சொல்ல விரும்புவது அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகம் பி.ஏ., பி.எஸ்.சி., பி.காம், பேன்ற பட்டப் படிப்பு வகுப்புகளை மூடுகிறபோது அரசாங்கம் அதைத் தவறு என்று சொல்லவில்லை. இன்றைக்கு எஸ்.ஐ.ஈ.டி. இதைப் போலவே பட்டப் படிப்பை மூடிவிட்டார்கள். பல பேர்கள்—மாணவர்கள் அங்கே படிக்க முடியாத சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. எனவே அது சிறுபான்மை சமுதாய மக்கள் உரிமைகளுக்கு நடைபெறக்கூடிய கல்வி ஸ்தாபனமாய் இருந்தாலும் கூட, மாணவர்கள் பட்டப் படிப்பு வகுப்புகளில் சேர முடியாத ஒரு சூழ்நிலை இதை மூடிவிடுவதன் காரணமாக இருக்கிறது. இஸ்லாமிய சமுதாயத்தினராலே நடத்தப்படுகின்ற இந்த எஸ்.ஐ.ஈ.டி. நிர்வாகத்தை அரசாங்கமே ஏற்றுக்கொள்கிறது. இந்த எஸ்.ஐ.ஈ.டி. நிர்வாகிகள் 3 மூக விரோதிகள். ஆகவே அரசாங்கமே எடுத்துக் கொள்கிறது. அமைச்சரவர்கள் கோபப்பட்டு, ஆத்திரப்பட்டு, அந்த நிர்வாகத்தை சர்க்காருடைய அமைப்பின் கீழே கொண்டுவருவதற்கான முறையிலே சட்டத்தை கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அதே நேரத்திலே அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகம் இதே காரியத்தைச் செய்கின்றபோது இது போன்ற கோபம் நமது அமைச்சர் அவர்களுக்கு வரவில்லை, வருத்தம் வரவில்லை, மாறாக அந்த அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தை சர்க்கார் எடுத்துக்கொள்கின்ற அளவுக்கு நாங்கள்

*1982 செப்டம்பர் 7ம் தேதி தமிழ்நாடு சிறப்பு அரசிதழில் வெளியிடப்பெற்றுள்ளது.

(திரு. அ. ரகுமன்கான்)

தயாராக இருப்போம் என்று சொல்கிற நிலையிலே இல்லை. அதற்கு மாறாக அரசாங்கமே இந்த பட்டப் படிப்பை அண்ணாமலை பல்கலைக் கழகம் மூடிவிட்ட காரணத்தாலே அந்த பல்கலைக்கழகத்தின் மீது அரசாங்கம் வழக்கு தொடுப்போம் என்ற முடிவுக்கும் வரவில்லை. மாறாக ஒரு புதுச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்து கல்லூரி துவக்கியபடி, பல்கலைக் கழகத்தினுடைய எல்லைக்குள்ளே 10 மைலுக்குள்ளே தானே இந்த சட்டத்தின் 4ஆவது பிரிவுதானே தடையாக இருக்கிறது. ஆகையினாலே கல்லூரியை பல்கலைக் கழக எல்லை 10 மைலுக்குள் கொண்டு வர புதிய சட்டத்தை கொண்டு வந்து இருக்கிறார்கள் நமது அமைச்சரவர்கள். ஆனால் நமது அமைச்சரவர்களைக் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இரட்டை முறையான அணுகுமுறை இருப்பது நியாயம் தானா என்பதை நம் முடைய அமைச்சரவர்கள் இங்கே தெரிவிக்க வேண்டும். இன்னும் சொல்லப்போனால் பெரியநாயக்கன் பாளையம் ராமகிருஷ்ண வித்யாலயாவிலே பி.காம் படிப்பை நிறுத்தி விட்டார்கள். கோவை அவினாசிவில்கம் மனையியல் கல்லூரியில் எம். ஏ. (தமிழ்) படிப்பை நிறுத்தியிருக்கிறார்கள். சேலம் சாரதா கல்லூரியிலே பி. ஏ. தமிழ் பட்டப் படிப்பு நிறுத்தியிருக்கிறார்கள். இதைப் போலவே எஸ். ஐ. ஈ. டி-யிலும் நிறுத்தியிருக்கிறார்கள். அண்ணாமலை பல்கலைக்கழகத்திலும் நிறுத்தியிருக்கிறார்கள், எஸ். ஐ. ஈ. டி-க்கு மட்டும் ஒரு அணுகுமுறை, அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்திற்கு மட்டும் ஒரு அணுகுமுறை என்று சொன்னால் உங்கள் தேர்தல் சின்னம் இரட்டை இலை என்பதாலே இரட்டை நடப்பு என்று அறிவோம்—அல்லது உங்கள் தேர்தல் சின்னம் இரட்டைஇலை என்பதாலே இரட்டை நிலையா என்பதை நான் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன். இதிலே ஒரு வேடிக்கை என்னவென்றால் அண்ணாமலை பல்கலைக் கழகம் பி. ஏ., பி. எஸ். சி., பி. காம், போன்ற பட்டப்படிப்புகளை நிறுத்தியது தப்பு என்று நீதிமன்றம் கருத்து சொல்லியிருக்கிறது நீதிபதி அவர்களுடைய தீர்ப்பின் ஒரு பகுதியை அமைச்சரவர்கள் படித்திருந்தாலும் கூட மன்றத்தின் மூலமாக தெரிவிக்க வேண்டியதற்கு நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். நம்முடைய அமைச்சரவர்கள் ஒரு சமாதானத்தை சொல்லலாம். அது ஒரு பல்கலைக்கழகம். அது ஒரு ஆராய்ச்சிக் கூடமாக இருக்க வேண்டும். அறிவுக் கூடமாகவும் இருக்கவேண்டும். ஒரு பல்கலைக்கழகம் ஆராய்ச்சிக் கூடமாகவும், அறிவுக் கூடமாகவும் இருப்பதற்கு ஒரு புதிய ஆராய்ச்சியில் அவர்கள் ஈடுபட்டுள்ளார்கள். ஆனால் சென்னை உயர்நீதி மன்றம் ஒரு தீர்ப்பை வழங்கியிருக்கிறது. அந்த தீர்ப்பின் ஒரு பகுதியை சுருக்கமாக சொல்ல விரும்புகிறேன்.

If alternative arrangements had been made by the authorities of the University, who were competent to do so, certainly everyone would welcome. A University can develop into a centre for P.G. courses. But this should not be done at the cost of undergraduates course.

1982 செப்டம்பர் 10

(திரு. அ. ரகுமான்கான்)

தெளிவாகவே நீதிபதி சொல்கிறார்கள். பல்கலைக் கழகத்திலே பட்டப்படிப்பு பெறுவதற்கான வாய்ப்புகளை ஏற்படுத்தித்தரவில்லை. அதற்கு மாற்று ஏற்பாடு செய்திருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். ஆனாலும் அதே நேரத்திலே பி.ஜி. கோர்ஸ் என்று சொல்லக்கூடிய மேல் பட்டப்படிப்பு பயிலுவதற்கான தேவையான வசதிகளை செய்து கொடுப்பது வரவேற்கக்கூடிய ஒன்றுதான். ஆனால் அதற்காக பட்டப்படிப்பை முடிவிடுவது சரியில்லை, வகுப்புகளை முடிவிடுவது சரியில்லை. இருந்தாலும்கூட இவர்கள், அந்த செனட் எடுக்கக்கூடிய முடிவு, சிண்டிகேட் எடுத்திருக்கக்கூடிய முடிவு தவறானது என்ற தீர்ப்பை நீதிபதி அவர்கள் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். எனவே நீதிபதி தெரிவித்த, அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்திலே பட்டப்படிப்பு வகுப்பை முடிப்பது தவறு என்று சொல்லியதற்கு பிறகும் கூட அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்திலே நீங்கள் கவனம் செலுத்தவில்லை என்று சொன்னால் ஏன் என்று என்னால் தெரிந்து கொள்ளமுடியவில்லை.

அதுமட்டுமல்லாமல் இங்கே கூட அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு கருத்தைச் சொன்னார்கள். எஸ். ஐ. ஈ. டி. கல்லூரி நிர்வாகத்திலே காலலே விழாத குறைதான், அந்த அளவிற்கு நாங்கள் நிர்வாகத்தோடு பேசினோம் என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். அமைச்சர் அவர்கள் மீது நான் ஒரு உரிமைப் பிரச்சனைகூட கொண்டு வரமுடியும். ஆனால் சபைக்கூட்டம் இன்றோடு முடிகின்ற காரணத்தாலே அமைச்சர் அவர்கள் இங்கே இருக்கின்ற காரணத்தாலே நான் அந்த முறையிலே போகாமல் வேறு வழியிலே சொல்லவிரும்புகிறேன். பல்கலைக்கழகத்தினுடைய துணை வேந்தர் நிர்வாகத்திற்கு ஒரு கடிதம் எழுதியிருக்கிறார். 27-7-82ல் பல்கலைக்கழகத்தினுடைய துணை வேந்தர் சாந்தப்பா அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

'I wish to repeat, so that it can go on records as for as your correspondence, that the meeting has been cancelled at my instance because I felt that because of the two suits filed against the management of the S.I.E.T. College my carrying on further negotiations would be sub judice and would have no meaning or purpose....'

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : அவர் தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நீங்கள் முழுமையாகச் சொல்ல வேண்டும். அவர் ஒரு தடவைப் பேசி அந்தப் பிரச்சனைக்கு முடிவு காண முடியாமல் சரி, இன்னொரு முறை சந்திக்கலாம் என்று அவர் சொல்லியிருந்து அந்த இரண்டாவது கூட்டம்தான் கூடாமல் போய்விட்டதே தவிர அதற்கு முன்னாலே அவர்கள் சந்தித்திருக்கிறார்கள். கவர்னர் அவர்களை சந்திக்க முயற்சிகள் மேற்கொண்டிருக்கிறார்கள். நம்முடைய கல்லூரிக் கல்வி

[திரு. சே. அரங்கநாயகம்]

[1982 செப்டம்பர் 10]

இயக்குநர் அவர்களைச் சந்திக்க முயற்சிகள் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்படி பல்வேறு நிலைகளில் இருக்கின்றவர்களைச் சந்திக்க முயற்சிகள் மேற்கொண்டிருந்தார்கள். மதிப்பிற்குரிய கவர்னர் என்று வருகிறபோது, பல்கலைக்கழகத்தினுடைய வேந்தர் என்ற முறையில் இதிலே தனியான அக்கறை எடுப்பதற்கு அவருக்கும் வாய்ப்பு இருக்கிறது. அவர்கள் எல்லாம் எடுத்துக்கொண்ட அந்த முயற்சிகளின் அடிப்படையிலே தான் அந்தக் கருத்தைச் சொன்னேன். இப்போது அவர்கள் பேச வருகிறார்கள் என்பது இந்த மசோதாவைத் தடுக்க வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடுதான். இந்த நிர்வாகத்தோடு இப்படிப்பட்ட ஒரு அனுபவம் எங்களுக்குப் புதிதாக இருக்கலாமே தவிர, திராவிட முன்னேற்றக்கழகத்திற்கு, 7 ஆண்டுக்காலத்திலே நல்ல முறையிலே கிடைத்திருக்க வேண்டும். அவர்களும் இதை உணர்வார்கள். ஆகவே அந்த நிர்வாகத்தைப் பற்றி அவர்கள் அறிந்திருக்கிறார்கள் என்றுதான் நான் நினைக்கிறேன்.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : மன்றத்தினுடைய துணைத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்கனவே பல்வேறு கட்டங்களில் எஸ்.ஐ.ஈ.டி நிர்வாகத்தோடு பேசுவதற்கு முயற்சிகள் எடுத்துக்கொண்டதாக, துணைவேந்தர் மூலமாக, ஆளுநர் மூலமாக முயற்சிகள் எடுத்துக்கொண்டதாகச் சொன்னார்கள். ஆனால் எனக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கக்கூடிய தகவலின் அடிப்படையில் ஒன்றைத் தெளிவாக்க விரும்புகிறேன். நிர்வாகம் ஒரு கருத்திலே உறுதியாக இருந்தது. ஆனால் அதே நேரத்திலே பேச்சு வார்த்தைக்கு எந்தச் சந்தர்ப்பத்திலும் நிர்வாகம் பின்வாங்கியது கிடையாது. இன்னும் சொல்லப்போனால் பேசித் தீர்க்கப்பட வேண்டும், பிரச்சனை விளக்கப்படவேண்டும், தங்களுடைய கருத்து நியாயமா, சரியா என்பது குறித்து அரசாங்கத்தை அது சமாதானப்படுத்தவேண்டும், அல்லது அரசாங்கம் சொல்வதை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும் என்ற மனநிலையிலேதான் பலமுறை சந்தித்திருக்கிறார்கள். நான் அமைச்சர் அவர்களை கேட்டுக்கொள்கிறேன். அமைச்சர் அவர்களை பலமுறை சந்திக்க வந்த நேரத்திலேயெல்லாம் அமைச்சருடைய பி. ஏ. அவர்கள் சந்திப்பதற்கு நேரம் இல்லை என்று அவர்களை அனுப்பி இருக்கிறார்கள். காலிலே விழாத குறையாக அவர்களோடு நாங்கள் பேசினோம் என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொல்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. சே. அரங்கநாயகம் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, இதெல்லாம் உண்மைக்குப் புறம்பானது. என்றைக்கு யார் வந்தாலும் என்னிடத்திலே வேலை செய்கின்ற பி. ஏ. ஆனாலும், யாராக இருந்தாலும் என்னைச் சந்திக்க முடியாது என்று சொல்லியாரையும் அனுப்பியது கிடையாது. காரணம் எவ்வளவு பேர்கள் இருந்தாலும் நானே உட்கார்ந்து கொண்டு அனைவரையும் பார்க்கக்கூடிய ஒரு பழக்கத்தை நான் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறேன். ஆகவே இப்படிப்பட்ட கருத்துக்

1982 செப்டம்பர் 10]

[திரு. செ. அரங்கநாயகம்]

களைச் சொல்லவேண்டிய அவசியம் இல்லை. வேண்டுமானால் எஸ்.ஐ.ஈ.ஈ.டி.யை ஆதரிப்பதற்கு விருப்பம் இருந்தால் நேரடியாக, தைரியமாக ஆதரித்துப் பேசலாம். அதிலே கருத்து வேறுபாட்டிற்கு உங்களுக்கு எல்லாவிதமான சுதந்திரமும் இருக்கிறது. அதற்காக எங்களை இப்படித் தவறான முயற்சியிலே பயன்படுத்திக்கொள்ள வேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, எஸ்.ஐ.ஈ.ஈ.டி. நிர்வாகம் தவறு செய்யுமானால், அதைக் கண்டித்து முதல் குரல் கொடுப்பது திராவிட முன்னேற்றக் கழகமாகத்தான் இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். எஸ்.ஐ.ஈ.ஈ.டி. மட்டுமல்ல, சிறுபான்மை சமூகத்தினரால் நடத்தப்படும் கல்லூரிகளில் மட்டுமல்ல, அரசாங்க கல்லூரிகளில் மட்டுமல்ல, தனியார் கல்லூரிகளில் மட்டுமல்ல, தவறுகள் எங்கே நடக்குமானாலும் அதைக் கண்டிக்கின்ற நிலையில்தான் திராவிட முன்னேற்றக்கழகம் என்றைக்கும் இருக்கிறது. அது ஆசிரியர்களா, மாணவர்களா என்கிற பிரச்சனை அல்ல. அது வேறு விவகாரம்.

ஆனால் நான் சொல்ல விரும்புவது, எஸ்.ஐ.ஈ.ஈ.டி. கல்லூரி நிர்வாகம் எடுத்த முடிவு தவறானது என்று அமைச்சர் சொல்கிறார். அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகம் எடுத்த முடிவு பட்டப்படிப்பு வகுப்புகளை நிறுத்துவது என்று எடுத்த முடிவு தவறானது என்று நீதிமன்றமே சொல்லியிருக்கிறது. மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் இந்த இரண்டு விவகாரங்களிலும் எத்தகைய அணுகுமுறையினைக் கையாண்டு இருக்கிறார் என்பதை விளக்கத்தான், இரண்டு விதமான அணுகுமுறையைக் கையாண்டு இருக்கிறார் என்பதை எடுத்துக் கூறத்தான் இந்த விவரங்களை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அரசாங்கம் ஒரு சட்டம் கொண்டு வந்து இருக்கிறது என்பதற்காக நான் குறைகூற வரவில்லை. இன்றைக்கு சிறுபான்மைச் சமுதாய மக்களுக்கு பாதுகாப்புக் கொடுக்கவேண்டும் என்ற முறையில் அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்திலேயே பாதுகாப்பு கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. ஆகவே, பாதிக்கப்பட்டவர்கள் நீதிமன்றம் செல்வார்கள். இங்கே உங்களால் நிறைவேற்றப்பட்ட பல்வேறு சட்டங்கள் நீதிமன்றத்தில் தோற்கடிக்கப்பட்டு இருக்கின்றன. நீங்கள் எடுத்து இருக்கும் நடைமுறை நீதிமன்றத்தில் தோற்கடிக்கப்பட்டு இருக்கின்றது என்பதைச் சுட்டிக்காட்டவே சொல்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் இந்தச் சட்டமுன்வடிவின் மீது மட்டும் பேசவேண்டும் என்று தாங்கள் பணிக்கவேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். ஏனெனில் சிறுபான்மைச் சமூகம், அதற்கு அரசியல் சட்டப் பாதுகாப்பு என்றெல்லாம் இதிலே பேசுகிறார்கள். அது தேவையில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[1982 செப்டம்பர் 10]

திரு. துரைமுருகன் : இந்த அவையில் நேற்று பேசிய பேச்சுக்கு இன்றைக்குப் பதில் அளிக்கின்ற நிலைமைகள் எல்லாம் இருந்து இருக்கின்றன.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : யாரும் குறுக்கிட்டுக் கேட்காத வரையில், பேசிக்கொண்டு இருக்கலாம்; கேட்டு விட்டால் பேசாமல் இருப்பதுதான் நல்லது.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு மின்துறை அமைச்சர் அவர்கள் எப்போதுமே பிரச்சனைகள் மீது மட்டுமே பேசவேண்டும் என்பதிலே ஆர்வம் உடையவர்கள். நான் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகச் சட்டத்திற்கு ஒரு மசோதா கொண்டு வருகிறார்கள். அந்த மசோதாவில், அந்தப் பல்கலைக்கழகம் பட்டப்படிப்புகளை நிறுத்திவிட்டது, அப்படி நிறுத்திவிட்ட காரணத்தால், அந்தப் பகுதி மக்களுக்கு வசதி செய்கிற அடிப்படையில் அங்கே சிதம்பரத்தில் ஒரு கல்லூரியைத் துவக்கலாம் என்ற முறையில் சட்டத் திருத்தம் கொண்டு வரப்படுகிறது. அதை நான் தப்பு என்று சொல்லவில்லை. அதே அடிப்படையில் தான் இங்கே எஸ். ஐ. ஈ. டி. நிர்வாகம் ஒரு முடிவை எடுத்து இருக்கிறது. அதன் மீது உங்களுடைய அணுகுமுறை எப்படியிருக்கிறது என்கிற விவரங்களைச் சொல்கின்ற அடிப்படையில் தான், 'கம்பேர் அன்ட் கான்ட்ரான்ட்' என்ற முறையில் அதை விரித்து, உங்களுடைய இரட்டைக் கொள்கையை நான் சொல்கிற வகையில் இந்தக் கருத்துக்களை இங்கே எடுத்து வைக்கிறேன். அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகம் எடுத்த முடிவு தவறு என்று நீதிமன்றமே சொல்லிவிட்டது. தீர்ப்பு வழங்கிவிட்டது. அதற்கு ஒரு அணுகு முறை, இதற்கு ஒரு அணுகு முறையா? அப்படி இரட்டை அணுகு முறை வைக்கலாமா?

இன்னும் சொல்லப்போனால், நீதிமன்றம் அளித்த தீர்ப்பைப் பற்றிக் கவலைப்படாமல் நீங்கள் இங்கே சட்டத் திருத்தம் கொண்டு வந்து இருக்கிறீர்கள். அந்த நிர்வாகத்தோடு பேசவில்லை என்று சொல்கிறீர்கள். சிறுபான்மை சமூகத்தினர் நடத்தும் கல்லூரியைப் பொறுத்தவரையில் இப்படி சட்டம் கொண்டு வரலாமா என்று நான் பேசினால், அதிலே எந்த வகையில் நான் பிரச்சனையில் இருந்து மாறுபட்டு இருக்கிறேன் என்பதை மாண்புமிகு மின்துறை அமைச்சர் அவர்கள் விளக்கம் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவர் ஏன் அப்படிக்கூறினார் என்றால், என்னுடைய பேச்சை திசை திருப்புவதற்காக தான் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்த நிலைமைகள் மாறவேண்டும். அதன் மூலமாகத்தான் மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கு அளிக்கப்பட்டுள்ள ஜனநாயகம் பாதுகாக்கப்படும் என்பதை உங்கள் மூலமாக நான் பணிவோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

1982 செப்டம்பர் 10]

[திரு. அ. ரகுமான்கான்]

இங்கே கொண்டு வரப்பட்டுள்ள மசோதாவிலே இன்னொரு பிரச்சனையும் இருக்கிறது. இத்தகைய ஒரு மசோதாவை நீங்கள் எதற்காகக் கொண்டு வரவேண்டும்? ஏற்கனவே இதே மன்றத்தில், ஆளுநர் உரையில் ஒன்றைச் சொன்னீர்கள். இப்போது கொண்டு வரப்பட்டுள்ள சட்டத்திருத்தம் 1928-ஆம் ஆண்டு அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகச் சட்டத்தின் 4-வது பிரிவுக்குத் தான். ஆனால் ஏற்கனவே நீங்கள் அறிவித்தது என்ன? அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகச்சட்டத்திலே பல குறைபாடுகள் இருக்கின்றன. அந்தக் குறைகள் களையப்படவேண்டும். சென்னைப் பல்கலைக்கழகம், மதுரை காமராஜ் பல்கலைக் கழகம் ஆகியவற்றில் இல்லாத ஒரு பிாத்யேக ஒரு உரிமை அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்திற்கு இருக்கிறது. அதனுடைய சட்டத்தில் இருக்கிறது. அதாவது - அதற்குப் ப்ரோ - சான்சலர் என்று ஒரு பதவி இருக்கிறது. அந்தப் ப்ரோ - சான்சலர் இடத்தில் சகல அதிகாரங்களும் இருக்கின்றன. ஆகவே, அந்தப் பிரிவு நீக்கப்படவேண்டும் என்று அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழக மாணவர்கள் போராட்டம் நடத்தினார்கள், ஆசிரியர்கள் பலர் குரல் கொடுத்தார்கள். அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகப் ப்ரோ-சான்சலருக்கு இருக்கக்கூடிய அதிகார எல்லை அதிகமாக இருக்கிறது, அது நீக்கப்படவேண்டும் என்று ஆசிரியர்கள், மாணவர்கள் போராட்டம் நடத்தினார்கள். பலர் கைது செய்யப்பட்டார்கள். அப்போது 144 தடைச்சட்டம் போட்டது இந்த சர்க்கார். கூட்டம் நடத்த விடவில்லை இந்த சர்க்கார். ஆசிரியர்களையும் மாணவர்களையும் கைது செய்து, அவர்களைச் சிறையில் அடைத்தது இந்த சர்க்கார். அன்றைக்கு ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம் கொடுத்து இந்த அளவியலையும் மேலவையிலேயும் பேசியிருக்கிறோம். ஆக, நியாயம் என்கே இருந்தாலும் அதற்காக நாங்கள் குரல் கொடுக்கிறோம்.

அன்றைக்கு ஆளுநர் உரையின்போது சொன்னார்கள். அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகச் சட்டத்திலே பல குறைபாடுகள் இருக்கின்றன: அவற்றைச் சீர்செய்ய விரைவிலே திருத்தம் கொண்டுவருவோம் என்று சொன்னார்கள். அந்தத் திருத்தத்தைக் கொண்டுவர வேண்டாமா? மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் அப்போது பேசியது இந்த டிபேட்டில் இருக்கிறது. என்ன சொன்னார்கள்? அறிஞர்களுடன் ஆலோசித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். எதற்கு? அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தில் போராட்டம் நடக்கிறது. எதற்காக? பல சட்டத் திருத்தங்கள் செய்வதற்காக. அந்த முறையில் சட்டத் திருத்தங்கள் கொண்டு வர அறிஞர்களுடன் பேசுகிறோம்: விரைவிலேயே திருத்தங்கள் வரும் என்று சொன்னார்கள்.

ஏற்கெனவே முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். கொடுத்த வாக்குறுதிகளை எந்தக் காரணத்தைக் கொண்டும் இந்த அரசு பிறழவிடாது; கொடுத்த வாக்குறுதியிலிருந்து பிறழ மாட்டோம் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் இதுவரையில்

[திரு. அ. ரகுமன்கான்]

[1982 செப்டம்பர் 10]

அந்த 1928 ஆம் ஆண்டு இயற்றப்பட்ட அண்ணாமலை பல்கலைக் கழகச் சட்டத்திற்கு திருத்தம் கொண்டுவராமல் 4-வது பிரிவுக்கு மட்டும் திருத்தம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது.

மாண்புமிகு துணைத் தலைவரவர்களே, உங்கள் மூலமாக அமைச்சரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். சிதம்பரத்திலே என்ன செய்தீர்கள்? இங்கே ஏன் மெளனம் சாதிக்கிறீர்கள்? நிர்வாகத் திணை சீர்கேடு, ஆகையால் எடுக்கிறேன் என்று சொன்னால் நிர்வாகச் சீர்கேடு வேறு இடத்தில் இல்லையா? உதாரணத்திற்கு சொல்கிறேன். மதுரை மாவட்டத்தில் உத்தமபாளையம் கருத்த ராவுத்தர் கல்லூரி இருக்கிறது, அதைப்பற்றி இந்த மன்றத்திலே சொல்லியிருக்கிறோம். அங்கே முதல் நாள் ஒருவர் கல்லூரி முதல்வராக நியமிக்கப்படுகிறார். அவர் அந்தக் கல்லூரி முதல்வராக பொறுப்பு ஏற்கப்போகிறார். உடனே அவரை தூக்கி எறிந்துவிட்டு இன்னொரு உத்தரவு போகிறது. நீ அல்ல கல்லூரி முதல்வர், இவர்தான் கல்லூரி முதல்வர் என்று உத்தரவு போகிறது அடுத்த நாள். அவர் யார்? முதலிலே கல்லூரி முதல்வராக பொறுப்பு ஏற்கப்போனவருடைய மாணவர். இதிலே சீர்கேடு இருக்கிறதா, இல்லையா? இரண்டு உத்தரவுகள் போகின்றன. அதனால் என்ன நிலைமை? முதலிலே போனவர் நான் முதல்வர், நீ அல்ல என்று அவர் சொல்ல: இல்லை, இல்லை, நான்தான் முதல்வர் என்று இவர் சொல்ல: இரண்டு பேருக்கும் ஒரு போராட்டம். இரண்டு பேர்களும் நீதிமன்றத்திற்குப் போகிறார்கள். அதுபற்றி மக்கள் சிரிப்பாய் சிரித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த நிலை ஏற்பட்டது யாரால்? யார் இதற்குப் பொறுப்பு? ஒரு தனிப்பட்ட நபரா? இல்லை. உங்கள் இலாகாதானே. இவ்வளவு பெரிய தப்பு நடக்கிறதே உங்கள் நிர்வாகத்தில். இவ்வளவு பெரிய கேலிக்கூத்து நடக்கிறதே.

எஸ்.ஜி.இ.டி. கல்லூரியில் நிர்வாகச் சீர்கேடு என்பதற்காக அதை அரசாங்கம் எடுத்துக்கொள்ள வழக்கு போடுகிறது என்றால் இந்த ஊழலைச் செய்திருக்கிற உங்களமீது என்ன நடவடிக்கை எடுப்பது? யார் நடவடிக்கை எடுப்பது? ஆக, தவறு எங்கும் இருக்கலாம். அதைத் திருத்த வேண்டும். போலீஸ் சட்டம் ஒழுங்கை சரியாக பராமரிக்காமல் இருக்கலாம். அதற்காக போலீஸ் ஸ்டேஷன் தேவையில்லை என்று சொல்லலாமா? நிர்வாகச் சீர்கேட்டை களைவது வேறு, நிர்வாகத்தை எடுப்பது வேறு.

இன்னொன்று. இன்றைக்கு நிர்வாகத்தை எடுத்துக்கொள்ளுங்கள். இந்தக் காரியத்தில் இந்தக் கல்லூரி ஊழல் செய்கிறது, தப்பு செய்கிறது; ஆகையால் அரசாங்கம் கல்லூரியை எடுத்துக் கொள்கிறது என்ற ஒரே ஒரு உத்தரவு மூலம் எடுத்துக்கொள்கிறீர்களா என்றால் இல்லை. அதிலேதான் உங்கள் கெட்டிக் காரத்தனம் இருக்கிறது. தலைக்குமேலே கத்தியை வைத்திருக்

1982 செப்டம்பர் 10]

[திரு. அ. ரகுமான்கான்]

கிறீர்கள். கிறிஸ்தவ நிறுவனமாக இருக்கட்டும் அல்லது முஸ்லீம் நிறுவனமாக இருக்கட்டும். 'மிஸ்மானேஜ்மென்ட்' என்று எங்களுக்குத் தெரிந்தால் உங்கள் நிர்வாகத்தை எடுத்துவிடுவோம், ஜாக்கிரதை என்று சொல்லுகின்ற ஒரு பயங்கரமான ஆயுதத்தை வைத்துக் கொண்டிருக்கிறீர்களே தவிர வேறு என்ன?

சேப்பாக்கம் என்னுடைய தொகுதி. அங்கே ஒரு அரசாங்கக் கல்லூரி, கண்ணியமிக்க காய்தே மில்லத் அவர்கள் பெயரால் இருக்கிறது. அது ஒரு அரசாங்கக் கல்லூரி. அந்தத் தொகுதி எம்.எல்.ஏ. நான். நூற்றுக்கு மேற்பட்டவர்களுக்காக நான் ஒவ்வொரு நாளும் நான் அந்தக் கல்லூரிக்குப் போய்வந்தேன் அட்மிஷனுக்காக. ஒரு இடம் கூட தரப்படவில்லை. அது எந்த மேலிடம் போட்ட உத்தரவு? அதை நான் காட்டட்டுமா? நான் அதற்கு சவால் விட்டா? ஆளும் கட்சி எம்.எல்.ஏ. சிபாரிசில் எவ்வளவு பேர்களுக்கு இடம் கொடுத்திருக்கிறீர்கள் என்று காட்டட்டுமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவரவர்களே, இன்றைய நிலையில் அரசு கல்லூரிக்கு மட்டுமல்ல: தனியார் கல்லூரிக்குக் கூட எம். எல். ஏ. யாரும் போக வேண்டிய அவசியம் இல்லை: தேவை இல்லை. அவர்கள் தவறு செய்தால் மட்டுமே அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்து நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டிய நிலைமை இருக்கிறதே தவிர, சிபாரிசுக்குப் போய் இடம் பெறுகிற நிலைமையை தனியார் கல்லூரிகளிலேயே தடுத்து விட்டோம், இந்த ஆண்டிலிருந்து. மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொல்கிறார்கள், தான் 100 மாணவிகளுக்காகப் போனதாகவும், இடம் கிடைக்கவில்லை என்றும். போனதே பெரிய தவறு. அதற்கே வருத்தப் படுகிறோம்.

இந்த நிலைமை பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களுடைய காலத்திலேயே, அவர் முதலமைச்சராக இருந்த காலத்திலேயே, இவைகளை மாற்றவேண்டும் என்பதற்கான முயற்சிகளை மேற்கொண்டோம். மார்க் அடிப்படையிலேதான் மாணவர்களைச் சேர்க்க வேண்டும் என்று சொல்லி உத்தரவு போட்டுள்ளோம். அதுதான் நடைமுறையில் இருந்து வருகிறது. இன்னும் சொல்லப் போனால் சில கல்லூரிகளிலும், பாலிடெக்னிக்குகளிலும் அட்மிஷன் ஆகவேண்டிய மாணவர்களின் பெயர்களை, அவர்களுடைய மார்க் எண்களோடு சேர்த்து வெளியிலே நோட்டீஸ் போர்டில் அச்சடித்து ஒட்டிவிடுகிறார்கள். அங்கே எம். எல். ஏ. க்களுக்கு என்ன வேலை என்று எனக்குப் புரியவில்லை. அந்தக் கல்லூரிகளில் ஏதாவது தவறு நடந்தால், அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்கு மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் கொண்டு வரலாமே தவிர, சிபாரிசுக்குப் போக வேண்டிய தேவையில்லை.

[1982 செப்டம்பர் 10]

திரு. அ. ரகுமங்கான் : மாண்புமிகு மன்றத்தினுடைய துணைத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் கல்லூரிகளாக இருந்தாலும் சரி, மருத்துவமனைகளாக இருந்தாலும் சரி அல்லது வேறு எந்த அரசு நிறுவனமாக இருந்தாலும் சரி சிபாரிசுக்கு வரக்கூடாது, வரவேண்டிய தேவையில்லை என்று சொல்கிறார். வரவேற்கிறேன்.....

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களைத் தயவுசெய்து நான் பேசிய வார்த்தைகளை மாற்ற வேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நான் கல்லூரிகளைப் பற்றி மட்டும்தான் சொன்னேன். இப்போது இருக்கிற நடைமுறைகளைப் பற்றிச் சொன்னேன். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சியிலே இருந்த காலத்திலேயே எடுக்கப்பட்ட நடைமுறைதான் இது. அப்பொழுதும் சிபாரிசுக்காகச் செல்ல முடியாது. இப்போதும் செல்ல முடியாது. சிபாரிசுகளே இல்லாமல் செய்து கொண்டிருக்கிறோம். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தில் இருக்கிறபோது கூட யாரும் இடம் கேட்டு கல்லூரிகளுக்குப் போகிற சூழ்நிலை இல்லை. எந்த எம். எல். ஏ. யும் அப்படி கல்லூரிகளுக்குப் போவதில்லை. அவர் மட்டும்தான் போய் க்கிறார்.

திரு. அ. ரகுமங்கான் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, முறைகேடாக சாரியங்களைச் செய்வதுதான் தப்பு. என்னுடைய தொகுதியிலே முறையாக மார்க்குகள் வாங்கிய பலபேருக்கு ஒட்டுமொத்தமாக இடம் கிடைக்கவில்லை என்ற சூழ்நிலையில்தான் அது எப்படி நியாயமாகும் என்று கேட்டு அறிவதற்சாக நான் போனேன். அது மட்டுமல்ல....(குறுக்கீடு)

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே இந்த இடத்திலே நான் ஒரு விளக்கம் சொல்லியாக வேண்டும். தமிழகத்தில் எந்த இடத்தில் ஒரு அரசு கல்லூரி இருந்தாலும் தமிழகத்தில் இருக்கிற அத்துணை பேர்களுக்கும் அதிலே விண்ணப்பம் செய்ய உரிமை இருக்கிறது. குறிப்பிட்ட தொகுதியில் அது இருக்கிறது என்ற காரணத்தாற் பிரஃபெரன்ஸ் கிடையாது. அந்த மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் என்பதற்சாக வேண்டுமானால் 5 மார்க்குகளோ அல்லது 10 மார்க்குகளோ கொடுக்கலாம். இன்னும் சொல்லப் போனால் தற்போது மாணவர்களைச் சேர்ப்பது என்பது ஒரு கிளார்க்கினுடைய வேலையாக இருக்கிறதே தவிர பிரி சிபாலின் வேலையாகக்கூட அது இல்லை.

திரு. அ. ரகுமங்கான் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் அந்தக் கல்லூரிக்குச் சென்றது, அப்படி ஒட்டுமொத்தமாக பலபேருக்குக் கிடைக்காத சூழ்நிலை எப்படி ஏற்பட்டது, ஏன் வரவில்லை என்று பார்க்கத்தான்

1982 செப்டம்பர் 10]

[திரு. அ. ரகுமான்கான்]

சென்றேன். சிபாரிசுக்காக அல்ல. சட்டவிதிகளுக்கு மாற்றுவதும் அல்ல. நான் இதில் ஒரு முக்கியமான விஷயம் அமைச்சர் அவர்களிடத்திலே தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆளும் கட்சியிலே உள்ள பெருமக்களோ, அமைச்சர்களோ அல்லது சட்டமன்ற உறுப்பினர்களோ எல்லாருக்கும் யாருக்கும் இட அனுமதி கேட்டு கடிதங்கள் கொடுக்கவே இல்லை என்று சொல்லத் தயாராக இருக்கிறார்களா. (குறுக்கீடு)

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் ரகுமான்கான் அவர்களுக்கு என்ன சொன்னேனோ அதுதான் எங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களுக்கும். அவர் போனது தவறு என்றால், இவர்கள் போனாலும் தவறுதான். யாரும் அப்படி சிபாரிசு கேட்டுப் போகக்கூடாது.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, தவறான வழியில் இறங்கக்கூடாது என்று மாண்புமிகு கல்வியமைச்சர் அவர்கள் சொல்கிறார். அமைச்சர்களானாலும் சரி, மற்ற கட்சி உறுப்பினர்களானாலும் சரி சிபாரிசு செய்யக்கூடாது என்று கல்வியமைச்சர் அவர்கள் சிபாரிசு செய்திருப்பதற்கு நன்றி. இன்னும் ஒரு முக்கியமான பிரச்சனை பற்றிய விளக்கத்தை நான் அவர்களிடத்திலேயிருந்து கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்றைக்கு அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தைப் பற்றிய சட்டமுன்வடிவைக் கொண்டு வந்திருக்கிறீர்கள். அன்றைக்கு 1922 ஆவது வருடத்திய சட்டத்தின் அடிப்படையிலே-அன்றைக்கு கல்விக்காக ராஜா சர் அண்ணாமலை செட்டியார் அவர்கள் மிகச் சிறப்பான நடவடிக்கைகளை எடுத்திருக்கிறார்கள். அவர் மிகப் பெரிய வள்ளல் என்பதிலே மாறுபட்ட கருத்துக்கள் கிடையாது. அந்தக் காலத்திலேயே 25 இலட்சம் ரூபாய் நன்கொடையை இந்தக் கல்விக்காக கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

(பிற்பகல் 5.30)

அன்றைக்கு 25 இலட்சம் ரூபாய் என்று சொன்னால் அது இன்றைக்கு ஒரு பெரிய காரியம் என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. மேலும் அந்தத் தொகையிலே மட்டும் அந்த நிர்வாகம் இயங்கவில்லை. இன்றைக்கு அரசாங்கம் உட்பட எல்லோரும் அமைப்புகளின் மூலம் பல நிதி உதவிகள் அவற்றிற்கு வருகின்றன. ஆனால் அங்கே பல நிர்வாகச் சீர்கேடுகள் இருப்பதாக மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் பலமுறை இந்த மன்றத்தில் சொல்லி இருக்கிறார்கள். அதுபற்றி விவரவில் சட்டம் வரும் என்று கூடச் சொன்னார்கள். ஆகவே அதற்கு சட்டம் கொண்டு வரப்படாமல் இப்போது இதற்கு மட்டும் சட்டம் கொண்டு வந்திருப்பது எந்தவிதத்திலே நியாயம் என்பதை நான்

[திரு அ. ரகுமான்கான்]

[1982 செப்டம்பர் 10]

இப்போது அமைச்சரவர்களிடத்திலே கேட்க விரும்புகிறேன் எஸ்.ஐ.இ.டி. கல்லூரி விவகாரம் பற்றி அதிகம் பேசத் தேவையில்லை. அதுபற்றி பேச வேண்டிய அளவுக்கு எல்லே ரும் பேசி விட்டார்கள்.

தலைவர் கலைஞர் அவர்கள் எடுத்துச் சொல்லியதுபோல் நிர்வாகத்தில் தவறு ஏற்படுகின்றது என்று சொன்னால் அரசாங்கம் எடுக்கின்ற நடைமுறையிலும் சரி, மற்ற தொழிற்சாலைகள் சம்பந்தப்பட்ட நடைமுறைகளிலும் சரி பல்வேறு பிரச்சினைகள் ஏற்படுகின்றன. முதலாளி, தொழிலாளி சம்பந்தப்பட்ட வகையிலே பல்வேறு பிரச்சினைகள் ஏற்படுகின்றன. ஆகவே அப்போது முதலாளிகள் பக்கம் இருக்கக்கூடிய தொழிற்சாலைகளை அரசாங்கம் எடுத்துக்கொள்ளுமா என்று தலைவர் கலைஞர் அவர்கள் கேட்டார்கள். பஸ்களைப் பொறுத்தவரையில் தனியார் துறையிலே கூட பல்வேறு ஊழல்கள் இருக்கின்றன. அப்படி இருந்தும் தேசியமயமாக்குகின்ற கொள்கையினை அமல் நடத்துகின்ற நீங்கள் தனியார் போக்குவரத்துத் துறையிலே உள்ள பல்வேறு தவறுகளைக் கட்டிக்காட்டியதற்குப் பிறகும் பேருந்துகள் தனியார்டம் இருப்பதுதான் வசதயானது என்று நீங்கள் அன்றைக்குப் போக்குவரத்து யானியத்திலே பதிலளிக்கின்றபோது சொல்ல இருக்கிறீர்கள். ஆனால் கல்லூரிளைப் பொறுத்தமட்டில் மட்டும் சிறுபான்மை கல்லூரிகளுக்கு அது பொருந்தாது என்று சொல் அவற்றை அரசாங்கம் எடுத்துக் கொள்கிறது என்று சொல்வது தவறு. ஆனால் சிறுபான்மைச் சமுதாயம் மட்டுமல்ல, யார் தவறு செய்தாலும் ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது என்று சொல்வதை நான் ஏற்றுக்கொள்கிறேன். சிறுபான்மையோர் மட்டுமல்ல, யார் தவறு செய்தாலும் தவறு செய்வதை சட்டத்தின்படி அனுமதிக்க முடியாது. ஆனால் உங்களுடைய அணுகுமுறைகள் இடத்திற்கு இடம் மாறுபடுகின்றன. காலத்திற்குக் காலம் மாறுபடுகின்றன. அதவும் குறிப்பாக வருத்தத்தோடு அன்றைக்குப் பேசிய நமது அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். 'நான் கோவை மேற்குப் பகுதியிலே இருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவன், முஸ்லீம் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவன். எனவே, நான் எப்படி சிறுபான்மை மக்களுக்கு எதிராகப் போவேன்' என்று கேட்டார்கள். அப்படி கேட்கக்கூடிய உங்களை அவர்கள் சரியாகத் தெரிந்து கொள்ளவில்லை. இன்றைக்காவது சிறுபான்மைச் சமுதாயம் உங்களைப் புரிந்துகொண்டு.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : தலைவரவர்களே, சிறுபான்மைச் சமுதாயம் என்றால் முஸ்லீம் சமுதாயம் மட்டும் என்று நினைத்துக் கொண்டு பேசுகிறார்கள். முஸ்லீம்கள், கிறி தவர்கள் மட்டுமல்லாமல் என்னுடைய பகுதியிலே மொழிவாரி சிறுபான்மையினரும் இருக்கிறார்கள். மலையாளிகள் இருக்கிறார்கள். குஜராத்தியர்கள் இருக்கிறார்கள். இப்படிப் பார்த்தால் தமிழர்

1982 செப்டம்பர் 10]

[திரு. செ. அரங்கநாயகம்]

களும் அந்தத் தொகுதியிலே சிறுபான்மையோரார் த்தான் இருக்கிறார்கள். கோழுட்டிச் செட்டியார் கூட இருக்கிறார்கள். தெலுங்குச் செட்டியார்கள் இருக்கிறார்கள். இப்படிப் பல்வேறு சிறுபான்மையோர் இருக்கிறார்கள் என்ற அர்த்தத்திலேதான் நான் சொன்னேன். எனவே சிறுபான்மையோர் பற்றி நல்ல அக்கறை மாண்புமிகு உறுப்பினர் விட அதிகமாக எனக்கு இருக்கின்றது என்பதை வலியுறுத்துகிறேன்.

திரு. அ. ரகுமங்கன் : தலைவரவர்களே, சிறுபான்மைச் சமுதாயம் பற்றிய ஒரு பெரிய விளக்கத்தை வெளியிட்டதற்காக கல்வி அமைச்சர் அவர்களுக்கு நான் நன்றியினைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆனால் சிறுபான்மையோர் என்று சொல்கின்ற போது, முஸ்லீம் சமுதாயத்தினர் மட்டும்தான் என்று கருதுகின்ற வனல்ல நான். லிங்க் விஷ்டக் மைனாரிட்டிஸ் கூட சிறுபான்மைச் சமுதாயம்தான். அதையும் நான் ஏற்றுக்கொள்கிறேன். ஆனால் நிர்வாகத்திலே சீர்கேடு என்று சொல்லிவிட்டு சிறுபான்மைச் சமுதாயத்தினரின் உரிமையைப் பறிப்பது எப்படிச் சரியானதாகும்? நம்முடைய துறைமுருகன் அவர்களுடைய தொகுதியிலே வேலூரிலே கூட சிறிஸ்தவ மிஷனரி ஹாஸ்பிட்டல் இருக்கின்றது. அங்கே பல தவறிகள் நடப்பதாகச் சொல்லப்பட்டது. இந்த ஈர்க்காருக்கு தைரியம் உண்டா? மிஸ்மரனேஜ்மென்ட் என்று சொல்லி எனவே அரசாங்கம் எடுத்துக்கொள்ளும் என்று சொல் அரசாங்கம் எடுத்துக் கொள்ள முடியுமா? அப்படியானால் அரசாங்கத்தின் கைவரிசையினைப் பார்க்கலாம். அப்படி எடுத்துக்கொள்ள உங்களால் முடியுமா? அப்படி வேலூரிலே நடத்தப்படுவது சிறுபான்மைச் சமுதாயத்தினரின் நிர்வாகம் தானே. ஆனால் அங்கே நீங்கள் போக முடியாது. எனவே இந்த அரசாங்கம் இரட்டை அணுகுமுறை எக் கொண்டு இயங்குகின்றது. 928-வது வருடத்திய சட்டத்தின் பல்வேறு பிரிவுகள் மாற்றப்படவேண்டும். அவற்றுக்குத் திருத்தம் கொண்டு வரப்படவேண்டும் என்று கேட்டு இந்த அரசு இரட்டை அணுகு முறைகளைக் கையாளுகின்றது என்று கூறிக்கொண்டு இரட்டை இலை என்பதால் இரட்டை அணுகுமுறைகளையும், இரட்டை நடப்பும் தேவையில்லை என்று சொல்லி முடிக்கிறேன்.

திரு. ரா. உமாநாத் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, சிதம்பரத்தில் ஒரு கல்லூரி திறப்பதற்கு எண்பிள் பண்ணக்கூடிய, உதவி செய்யக்கூடிய இந்த பில்லை எங்களைப் பொறுத்தவரைக்கும்—எங்கும் கல்லூரி திறப்பதற்கு எங்களுக்கு ஆட்சேபணை இல்லை. சிதம்பரத்தில் மட்டுமல்ல, இன்னும் பல கல்லூரிகள் அடிஷனலாக மற்ற வட்டாரங்களில் திறப்பதற்கு எங்களுக்கு ஆட்சேபணை இல்லை. ஆனால்

[திரு. ரா. உமாநாத்]

[1982 செப்டம்பர் 10]

அண்ணாமலை யூனிவர்சிட்யிலே இருந்த பட்டப்படிப்பு வகுப்புகள் மூடியதை இந்த அரசு கொள்கை அடிப்படையில் ஏற்றுக்கொள்கிறது என்று சொல்லக்கூடிய பொசிஷனை எங்களால் அக்செப்ட் பண்ணமுடியாது இந்த நிகழ்ச்சியை நிச்சயமாக நாங்கள் வன்மையாகக் கண்டிக்கிறோம்; இதை எதிர்க்கிறோம்.

அது மட்டுமல்ல, எங்கள் கோரிக்கையை இந்த நேரத்தில் வலியுறுத்த விரும்புவதெல்லாம் முந்தா நாள் நிறைவேற்றப் பட்ட சட்டத்தை வைத்துக்கொண்டு அதன்மூலம் சர்க்கார் பெற்ற அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு, அண்ணாமலை யூனிவர்சிட்யில் மூடியிருக்கக்கூடிய அந்தப் பட்டப் படிப்பு வகுப்புகளை மீண்டும் திறப்பதற்கு முயற்சி செய்ய வேண்டும். அண்ணாமலை யூனிவர்சிட்யில் மீண்டும் அந்தப் பட்டப் படிப்பு வகுப்புகளைத் திறக்க வேண்டும் என்று நாங்கள் கோருகிறோம். குறிப்பாக, ஹைகோர்ட் தீர்ப்புக்குப் பிறகு, அண்ணாமலை யூனிவர்சிட்யைப் பொறுத்த வரைக்கும் இப்போது எடுத்திருக்கக் கூடிய முடிவு சட்டவிரோதமானது என்று தீர்ப்புகொடுத்த பிறகு அதற்கு மேல் அப்பீல் பண்ணாமல், ஸ்டேயும் வாங்காமல் இருக்கிறபோது, அந்த ஐட்ஜ்மென்ட் ஸ்டான்ட்ஸ், எனவே தொடர்ந்து மூடியிருக்கக்கூடிய அந்த நிகழ்ச்சி இல்லீகல், இந்த இல்லிகாலிட்டியை நாம் அனுமதிக்கக் கூடாது. ஆகவே அந்த பட்டப்படிப்பு வகுப்புகளைத் திறப்பதற்கு நாம் ஏற்பாடு செய்தாக வேண்டும்.

வகுப்புகள் மூடியதை அரசாங்கம் கொள்கை அடிப்படையில் ஏற்றுக் கொள்கிறது என்றாலும், அதற்கான ஒன்றிரண்டு காரணங்களை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கூறினாலும் அந்த விளக்கங்கள் ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடியவையல்ல.

They are not acceptable not convincing. அவைகள் ஏற்றுக் கொள்ளக் கூடியவையல்ல என்பதை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். மாணவர்களுடைய போராட்டங்கள் அங்கே வகுப்புகளிலே ஏற்பட்டன, அங்கே மாணவர்கள் ஏராளமான பேர்கள் இருக்கிறார்கள், அதனால் அங்கே அடிக்கடி போராட்டங்கள் ஏற்படுகின்றன என்ற ஒன்றிரண்டு காரணங்களை மையமாக வைத்துக் கூறப்படுகிறது. போராட்டத்தினால் ரிசர்ச் ஒர்க் பாதிக்கப்படுகிறது என்று.....

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, போராட்டங்கள் காரணமாக அங்கே வகுப்புகள் மூடியதை நாங்கள் ஆதரிக்கவில்லை.

1982 செப்டம்பர் 10] [திரு. செ. அரங்கநாயகம்]

வன்முறைச் செயல்கள் என்ற அடிப்படையிலே, ஜாதியின் அடிப்படையிலே அங்கே வன்முறைகள் நடந்திருக்கின்றன. ஒரு அறையிலே 4, 5 பேர்கள் இருக்கிறார்கள். கத்தியை வைத்துக்கொண்டு, செயின்களை வைத்துக்கொண்டு அங்கே கொலைகள் நடந்திருக்கின்றன. நிறையப் பேர்கள் கத்தியை வைத்துக்கொண்டு குத்திக்கொண்டார்கள். இப்படி கட்டுக் கடங்க முடியாத ஒரு நிலையில் அங்கே வன்முறை அதிகமான காரணத்தினால்தான், இந்த ஒரு காரணத்திற்காகத்தான் பட்டப்படிப்பை மூடுவதற்கு நாங்கள் ஆதரவு தந்தோம். இன்னொரு காரணம், பல்கலைக் கழகம் என்பது ஒரு ஆராய்ச்சி மையமாக. மேல் உயர்நிலைக் கல்வி மையமாக, சமுதாயப் பிரச்னைகளைத் தீர்க்கக்கூடிய ஒரு ஆராய்ச்சி மையமாக. சமுதாயத்திற்கும் அரசிற்கும் பயன்படக் கூடியதாக இருக்க வேண்டும். இதே பல்கலைக் கழகம் தென்னாற்காடு மாவட்டத்தில் 0 ஆண்டுக்காலமாக இருக்கிறதே தவிர, அந்த தென்னாற்காடு மாவட்டத்திலுள்ள மக்கள் பிரச்னையில் இதுவரையில் அந்த அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகம் கவனம் செலுத்தவில்லை. இப்போது நாங்கள் முயற்சி எடுத்தோம். அதற்குப் பிறகுதான் 7, 8 பிராஜக்டை அவர்கள் ஆரம்பித்து ஆராய்ச்சி செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆக, இவைகளுக்கு நாம் ஆதரவு தந்தால், வசதி தந்தால் இந்தப் பல்கலைக் கழகம் அந்த மாவட்டத்திலுள்ள மக்களுக்குப் பயன்படும். அது மட்டுமல்ல. அந்த மாவட்டம் ஓரளவிற்கு பெருமளாதார ரீதியாக, சமுதாய ரீதியாக முன்னேறக்கூடிய ஒரு முகாந்திரம் இருக்கிறது. அதன் காரணமாக மேல் பட்டப் படிப்பிற்கு பல்கலைக்கழகத்திலே மாணவர்களைக் குறைவாகவும் - இப்போது சென்னையிலேகூட, ஒரு 15 மாணவர்களை வைத்துக் கொள்ளலாமே தவிர, அதிகமான மாணவர்களை வைத்துக் கொள்ளக்கூடாது. இப்போது மூடப்பட்டிருப்பதுகூட ஒரு நல்ல நோக்கோடு, நல்ல எண்ணத்தோடுதான், அரசினுடைய பணி மக்களுக்கு நல்ல முறையில் பயன்பட வேண்டும், அந்த நோக்கத்தில்தான் இந்தக் காரியங்களைச் செய்கிறோம்.

இன்றைக்கு அண்ணா பல்கலைக் கழகத்திலேகூட, பி. ஈ. பட்டப் படிப்பை எடுத்து விடலாம் என்ற பிரச்னையை அதன் வைஸ் சான்சலர் அவர்கள் யோசனையாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்தப் பல்கலைக் கழகம் ஒரு கன்சல்டன்சி, ரிசர்ச் செய்யக்கூடிய அந்தஸ்தோடு, அது தொடர்புள்ள வேறு காரியங்களைச் செய்தால்தான், டிபார்டுமெண்டுடன் தொடர்பு கொண்டு பல காரியங்களைச் செய்தால் மக்களுடைய பல்வேறு பிரச்னைகளைத் தீர்ப்பதற்கு உதவியாக இருக்கும். இல்லாவிட்டால், பி. ஈ. பட்டதாரிகளை உற்பத்தி செய்து இங்கேயிருந்து வெளிநாடுகளுக்கு வேலைக்குப் போகின்ற ஒரு காரியம்தான் அங்கே நடக்கும்.

[1982 செப்டம்பர் 10]

(பிற்பகல் 5-40)

திரு. ரா. உமாநாத்: காரணம் கூறுகிறபோது, பேராட்டங்கள், பலவிதமான வன்முறைச் சம்பவங்கள் ஜாதி அடிப்படையில் பல விளைவுகள் ஏற்பட்டு சைக்கிள் செயி விவகாரங்கள் எல்லாம் நடைபெறுவதாகச் சொன்னார்கள். இது அடிப்படையான பிரச்சனை என்று சொல்வார்கள். முடிவிடுவதால் மாணவர்கள் படிப்பதற்கு வாய்ப்பு இல்லாமல் போகிறது என்றாலும்— இன்னொரு காலேஜ் திறப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்கிறார்கள்— ஏற்கனவே பாதியில் படித்துவிட்டு இருக்கிற மாணவர்கள் அங்கேயேதான் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் அந்த கோர்ஸ்களை முடித்துவிட்டுத் தான் அங்கேயிருந்து போவார்கள். ஆகவே, அப்போது அங்கே வன்முறை ஏற்படும் அல்லவா?

மாண்புமிகு திரு. செ. அங்கநாயகம்: விடுதியிலே நிறையப் பேர்கள் இருந்தால் வன்முறை நடக்கிறது என்று சொல்கிற போது உள்ளூர் மாணவர்கள் அதிகமான பேர்கள் இல்லை என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் ஏற்றுக்கொள்வார்கள் என்று நம்புகிறேன். ஆகவே, இப்போது நாம் ஆரம்பிக்கிற கல்லூரி உள்ளூர் மாணவர்களுக்கும், பக்கத்தில் இருக்கின்ற மாணவர்களுக்கும் இதுவரை இருந்துவந்த வகுப்புகள் பெரும்பாலும் வெளியூர்க்காரர்களுக்கும், வெளி மாவட்டத்துக்காரர்களுக்கும், அவர்கள் வந்து இந்த உணவு விடுதியில் தங்கிக் கொண்டு பல்கலைக் கழகமே சரியாக இயங்காத முறையில் குறிப்பாக ஜாதி அடிப்படையில் கலவரங்கள், ஜாதி வன்முறைகள் வந்ததை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் உண்மையிலேயே வரவேற்கமாட்டார்கள் என்று நம்புகிறேன்,

போராட்டம் என்பது வேறு, மாணவர்களுடைய உரிமைக்காக அவர்கள் போராடுவது என்பது வேறு. அதை நாம் தவறு என்று சொல்லவில்லை. அப்படிப்பட்ட போராட்டம் வருகிறபோது நாம் அந்தப் பிரச்சினைகளைப் பார்த்து தீர்த்துக் கொள்கிறோம். ஆனால் இது நீங்கலோ மற்றவர்களோ யாருமே விரும்பாத பிரச்சனை. நாம் 2, 3 ஆண்டுக்காலமாக பலவிதமான முயற்சிகளை மேற்கொண்ட பிறகு கூட தொடர்ந்து இந்த நிலைமை இருந்து வருகிறது என்பதைப் பார்க்கிறோம். அதனால்தான் நாங்கள் இப்படிப்பட்ட நிலைமைகளை மேற்கொண்டு இருக்கிறோம்.

திரு. ரா. உமாநாத்: ஜாதிக் கலவரங்கள் மாணவர்களிடையே இருக்கக்கூடாது. ஆனால் ஏற்கனவே படித்த மாணவர்கள் தொடர்ந்து அங்கே படித்துக் கொண்டதான் இருக்கிறார்கள். ஆகவே அவர்களிடத்தில் அப்படிப்பட்ட உணர்வுகள் இருக்காது? ஆகவே இந்தப் பராபீஸ் அங்கே இருக்கத்தான் செய்யும். you have yet to face it. இப்போது புதிதாக நீங்கள் திறக்கக்கூடிய கல்லூரியிலே ஆஸ்டல்

1982 செப்டம்பர் 10]

[திரு. ரா. உமாநாத்]

இல்லை என்றாலும் கூட வெளியேயிருந்து வரக்கூடிய மாணவர்கள் என்று வருகிறபோது ஜாதி அடிப்படையில் கலவரங்கள் வரலாம். பொதுவாக புதிதாக வரக்கூடிய கல்லூரியிலே ஜாதிக் கலவரங்கள் வரத்தான் செய்யும். அந்த செக்ஷன் மாணவர்கள் அங்கே வரத்தான் செய்வார்கள். ஆகவே இது உண்மையான காரணம் அல்ல. நிர்வாகம் உண்மை என்று எதைச் சொல்கிறதோ அதை நீங்கள் ஏற்றுக் கொள்கிறீர்கள் நாங்கள் அதை ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. சோர்ஸ் முழுதும் முடியும் வரை இந்தப் ப்ராப்ளம் அங்கே தொடர்ந்து இருக்கத்தான் செய்யும் புதுக் கல்லூரியிலும் அந்த ராபளம்வரத்தான் செய்யும் இதே மாதிரி நாம் முடிக்கொண்டு போனால் கடைசியில் பள்ளிக்கூடங்களைக் கூட மூடவேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டு விடும் இந்த வட்டாரத்திலே எளிதே தொல்லைக்காக எவியை சொல்வதற்கு பதில் குடிசைக்கே நெருப்பு வைக்கிற நிலைமை மாதிரி இருக்கிறது நிர்வாகத்தின் ஆர்க்குமெண்டு. நீங்கள் அந்த ஆர்க்குமெண்டை ஏற்றுக்கொண்டு விட்டீர்கள். நாங்கள் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. அந்த டிஸ்டிரிக்ட் ஆராய்ச்சிக் கூடமாக மாற வேண்டும், அப்போதுதான் அநிலே கான்சென்டிடேட் பண்ணுவதற்கு வாய்ப்பு இருக்கும் என்று சொல்வது எல்லாம் நல்ல நோக்கம் தான். நிர்வாகத்தினுடைய அந்த நேக்கத்தில் தவறு இல்லை என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். ஐதராபாத் யூனிவர்சிட்டியை எடுத்துக் கொண்டால் ஐ ஆம் சப்ஜெக்ட்டு கரெக்ஷன்-எனக்குக் கிடைத்த தகவலைச் சொல்கிறேன் ஐதராபாத் யூனிவர்சிட்டியில் பட்டப்படிப்பு உண்டு. இங்கேயும் இந்த மாதிரி தகராறு வருகிறது. ஆனால் அதனால் ரிசர்ச் எதுவும் பாதிக்கப்படவில்லை

Why cant, you accept the administrations argument?

டெல்லியிலே ஜவஹர்லால் நேரு யூனிவர்சிடி இருக்கிறது. அடிக்கடி அங்கே தகராறு என்று பேசுபரிலே வந்து கொண்டிருக்கிறது. அங்கேயும் பட்டப் படிப்புகள் உண்டு. அடிக்கடி தகராறுகள் உண்டு. இங்கே ஜாதி என்றால் அங்கே வன்முறை. சோஷியல் ப்ராப்ளம்ஸ் எல்லா இடங்களிலும் இருக்கிறது. அதனால் அந்த யூனிவர்சிட்டியிலே ரிசர்ச் பாதிக்கப்படவில்லையே. ஆனால் அண்ணாமலை யூனிவர்சிட்டியிலே பாதிக்கப் பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆகவே உண்மையான காரணம் என்று நிர்வாகம் சொன்னதை அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்ளலாம். நாங்கள் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. அந்த வகுப்புகளைக் க்ளோஸ் பண்ணியதற்கு உண்மையான காரணம் அந்த நிர்வாகம் அதை வியாபாரப் பொருளாகப் பயன்படுத்தியது தான். Heart of the first Education Minister knows it. மனதிருள்ளே உங்களுக்கே அது தெரியும். அதை அவர்கள் பேமிலி ப்ராபர்டியாக குடும்பச் சொத்தாக பாவித்து, லஞ்சம், ஊழல் பகிரங்கமாக அந்த அட்மினிஸ்ட்ரேஷனிலே

[திரு. ரா. உமாநாத்]

1982 செப்டம்பர் 10]

நடந்திருக்கிறது. நான் அதைப்பற்றி ஏற்கெனவே இந்த அவையிலே சொல்லி இருக்கிறேன். ஒரு அட்மிஷனுக்கு 25 ஆயிரம் ரூபாய் சில சீட்களைப் பொறுத்தவரையில் என்று நான் சொல்லியிருக்கிறேன். அட்மிஷனில் லஞ்சம் அப்பாயின்ட்மெண்டிலே லஞ்சம், அப்பாயின்ட்மெண்டிலே பேவரிட்டிஸம், சொந்தக்காரர்களுக்கு வேலை, அது யுனிவர்சிடியா?

Do you call it an University?

அப்படி ஊழல்கள் நடைபெறக்கூடிய யுனிவர்சிடியாக இத்தனை ஆண்டுக்காலமாக நடந்து வந்திருக்கிறது. ஆகவே ரியல் சோர்ஸ் என்னவென்றால் யுனிவர்சிடி அட்மினிஸ்டிரேஷனில் உள்ள இரகசியம், கர்ப்பணத்தான்.

As long as the fountain head is there, water will be going on coming. நீங்கள் டிரபிளைத் தடுக்க அந்தரியல் சோர்ஸில் கைவைப்பதற்குப் பதிலாக இதைச் செய்கிறீர்கள். ஆகவே டிரபிளைத் தீர்க்க முடியாது. you dare not challenge. ஆகவே அதுதான் அங்கே இருக்கக்கூடிய ஊற்று என்று நான் சொல்லிக்கொள்ள வரும்புகிறேன். அந்த ஊழல்களை யெல்லாம் அங்கே பகிரங்கமாக வெளியே கொண்டுவந்தது அங்கே உள்ள ஆசிரியர்கள்தான். On the basis of these exposures further democratisation took place என்று சொல்கிறேன். யாருமே சொல்ல முடியாத, தைரியம் இல்லாத காலம் ஒன்று இருந்தது. ஆனால் அங்கே உள்ள ஆசிரியர்கள் பகிரங்கமாக ஹேன்ட் பில்ஸ் போட்டு சேலஞ் பண்ணுவதைப் போல் கொண்டுவந்தார்கள். யார் வேண்டுமானாலும் சேலஞ் பண்ணலாம் என்ற முறையிலே வெளியே கொண்டுவந்தார்கள். அந்த ஊழல்கள் இல்லையென்று சொன்னால் அந்த நிர்வாகமே அந்த ஆசிரியர்கள் பேரிலே கேஸ் போட்டிருப்பார்களே, ஆகவே. I stand corrected. Corruption is the successful occupation there.

அந்த உண்மையை ஆசிரியர்கள் வெளியே கொண்டுவந்தார்கள். மாணவர்கள் வெளியே கொண்டு வந்தார்கள். அதுதான் பேக்ட். அந்த முறையிலேதான் ஒரு கோரிக்கை வந்தது. ஆசிரியர்களும் சரி, மாணவர்களும் சரி, ஜெனரல் பப்ளிக்கும் சரி, அந்த யுனிவர்சிடியை அரசாங்கமே ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்ற பாப்புலர் டிமாண்டை வைத்தார்கள். அந்தக் கட்டத்திலே அரசும் அதற்கு அஷ்யூரன்ஸ் கொடுத்தது. ஒரு குடும்ப சொத்தாக இருப்பதை, ஆதிக்கத்தை மாற்றவேண்டுமென்பதற்காக டெமாக்ரடைஸ் பண்ணுவதற்காக, ஜனநாயகப்படுத்து

1982 செப்டம்பர் 10]

[திரு. ரா. உமாநாத்]

வதற்காக சட்டம் கொண்டுவரப்படும் என்ற அஷ்யூரன்ஸ் கொடுக்கப்பட்டது. அந்த வகுப்புகளை மூடுவதற்கு பிரதான காரணம், அந்த அட்மினிஸ்டிரேஷன் ஊழல்களை அந்த ஆசிரியர்கள் தானே, அந்த மாணவர்கள்தானே அம்பலப்படுத்தினார்கள். ஆகவே கண்சமமாக இருக்கக்கூடிய அந்த செக்ஷனை குளோஸ் பண்ணிவிட்டால் நல்லது என்று திடீரென்று எந்தவிதமான தடையும் இல்லாமல் அந்த ஊழல்களை நடத்திக் கொண்டு போகலாம் என்று நினைத்து அப்படிச் செய்தார்கள். ஆகவே அவர்களை வெளியேற்றுகிறோம் என்று சொன்னார்கள். பிறகு Further democratisation took place. Abolition of further courses took place. என்பது தன் உண்மை. அரசும் ஒரு ஸ்டேஜிலே ஒப்புக்கொண்ட அரசும் பின்னாலே திடீரென்று நிர்வாகத்தை ஆதரித்தது. அங்கே தான் விவகாரம் வருகிறது. அந்த பேக்கடையும் யாரும் மறுக்க முடியாது.

(பிற்பகல் 5.50)

எர்லியர் ஸ்டேஜிலே இந்த உண்மைகள் அரசாங்கம் ஏற்றுக் கொண்டது. ஏற்றுக் கொண்டதால் தான் பல்வேறு அஷ்யூரன்ஸ்கள் வந்தன. பிறகு திடீரென்று வேறு பொசிஷன். அட்மினிஸ்டிரேஷன் குளோஸ் பண்ணியது சரிதான் என்று ஆதித்தது. உறுப்பினர் ரகுமான்கான் அவர்கள் பேசுகின்ற போது சிதம்பர இரகசிய என்ன என்று கேட்டார்கள். அந்த மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களும் பதில் சொன்னார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அங்கநாயகம் மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, நாங்கள் உறுதிமொழிகள் கொடுத்திருக்கிறோம். அதை இல்லலையென்று சொன்னாலும் அல்லது திருப்பப் பெற்றுக் கொண்டாலும் மாண்புமிகு உறுப்பினர் சொல்கிற அந்த குற்றச்சாட்டிற்கு காரணம் ஆகிவிடுவோமே தவிர, பரிசீலனை செய்துகொண்டிருக்கிறோம். தக்க நடவடிக்கைகள் எடுப்போம். அன்றைக்குக் கூட அதைத்தான் சொன்னேன். அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகம், மற்ற எல்லாப் பல்கலைக் கழகங்களையும் பரிசீலித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். தேவையான நடவடிக்கைகள் எடுப்போம் என்பதை இன்றைக்கும் சொல்கிறோம். வாக்குறுதியை விட்டு விடவில்லை. நிச்சயமாக செய்வோம். அந்த அடிப்படையில் ஏதோ வராதது போலவும், நாங்கள் நிறுத்தி வைத்திருப்பது போலவும் நிறுத்தி வைப்பது என்று நினைப்பது கூட மிக மிக தவறாகும். பரிசீலனை ஒரு பக்கம் தொடர்ந்து நடந்து கொண்டிருக்கிறது. அந்த அடிப்படையில் நாங்கள் நிச்சயமாக நடவடிக்கை எடுக்கத்தான் செய்வோம். இத்தனை ஆண்டுக்

[திரு. செ. அரங்கநாயகம்] 1982 செப்டம்பர் 10]

காலம் யாரும் அந்தப் பல்கலைக் கழகத்தைப் பற்றிக்கவலைப் படாமல் இருந்திருக்கலாமே தவிர, நாங்கள் வந்ததற்குப் பிறகு அதற்காக கவலைப்பட்டு அதற்கான நடவடிக்கை எடுப்போம் என்று உறுதிமொழி தந்து அந்த அடிப்படையில் காரியங்கள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. ஆகவே கொடுத்த வாக்குறுதியை காப்பாற்றமாட்டோம் என்பதை எடுத்து மேற்கொண்டு பேசவேண்டியதில்லை.

திரு. ரா. உமாநாத். வாக்குறுதி என்ற பிரச்சனையிலே அல்ல நான் ரெய்ஸ் பண்ணியது. அங்கேயிருந்து ந்திருக்கக் கூடிய சார்ஜஸ், மால்—அட்மினிஸ்ட்ரேஷன், கரபஷன், இரெகுலாரிட்டி, இந்த விஷயத்தைப் பொறுத்த வரைக்கும் பேசிஸ்—ஆக இருப்பதை அரசாங்கம் ஒரு டேஜிலே ஏற்றுக் கொண்டு ஒரு பரம் பொசிஷன் எடுத்தது. அதனுடைய ஊற்ற குளோஸ் பண்ணுவதற்கென்று வகுப்புகளை அபாலிஷ் பண்ணுவதற்கென்று உள்ளவற்றில் ஆரம்பத்தில் எடுத்த பொசிஷனில் திடீரென்று பிறகு மாறி அது முழுக்க குளோஷரை அதரித்தது மட்டுமல்ல, கொள்கை ரீதியிலே ஏற்றுக்கொள்கிறோம் என்று கொள்கை வடிவம் கொடுத்திருக்கிறது என்பது கம்பீரிட்டாக டரப்கிடர்வி பொசிஷன் அரசாங்கம் எடுத்தது. ஆயிரம் எக்ஸ்ப்ளெயின் பண்ணினாலும் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் I do not doubt his bonafid or in him, எக்ஸ்ப்ளெய்ஷன் பப்ளிக்கை பொறுத்த வரைக்கும், அல்லது என்லைட்டன்ட் பப்ளிக் ஒப்பினியன் இந்த இரண்டப் பொறுத்த வரைக்கும் அப்கன்வின்கிங்காக இல்லை. திடீரென்று ஆட்டி ஒரு சேஞ்ஜ் வருவதற்கு என்ன காரணம் within a short period என்ற விஷயத்திலே நிச்சயமாக அங்கே இது இருக்கிறது ஆகவே நடந்தது என்னவென்று ரொன்னால் அரசாங்கம் இன்றைக்கு குளோஷர் பொறுத்தவரைக்கும் வகுப்புகளை முடியவரைக்கும் கொள்கை ரீதியாகவும் மற்றவகையிலும் ஆதரிக்கிறீர்கள் என்கிறபோது நடைமுறையிலே அதற்கு பொருள் அங்கே நடக்கும் லஞ்ச ஊழல் நடவடிக்கைகளுக்கு அரசாங்கம் ஆதரவு கொடுக்கிறது என்பதுதான் பொருள் ஆகும். லஞ்ச ஊழல் குறித்து நான் கேட்கிறேன். லஞ்ச ஊழல் ப்ரியாக போவதற்குத் தான் அதை தல்லதொரு ஆராய்ச்சிக் கூடமாக ஸ்ட்ரெங்ந்தன் பண்ணப்போகிறதா? என்ன ஆராய்ச்சி, நான் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன். இன்றைக்கும் அந்த அட்மினிஸ்ட்ரேட்டிவ் பேமிலி செய்திருக்கிற ஊழல் முறைகள் எல்லாம் அம்பலமான பிறகு புது ஊழல் முறைகள் என்ன என்று கண்டுபிடிப்பதற்கு ரிசர்ச்சா? என்ன ரிசர்ச்? அதற்கு ஸ்டேன்ஸ் ட்ரபிள், வயலென்ஸ் வந்து குறுக்கே நிற்கிறதா? அப்சல்யூட்லி அன்—கன்வின்கிங். ஆகவே அரசாங்கம் எடுத்திருக்கின்ற டெசிஷன் அன்—கன்வின்கிங். அதனாலே அந்தமாதிரி மற்ற யூனியன்சிட்டிஸ், இந்த வகுப்புகள் இருக்கிற இடங்களிலே இப்படி நீங்கள் சொன்ன வன்முறைகள் இருந்தும் கூட ரிசர்ச் இன்ஸ்டிடியூட்டாக வலுப்படுத்துவதற்கு குறுக்கே நிற்காது இருக்கிறபோது இங்கேயும் குறுக்கே நிற்காது.

[1982 செப்டம்பர் 10]

[திரு. ரா. உமாநாத்]

அதற்கு தடையாக இருப்பதற்காகத்தான் இதை செய்திருக்கிறார்கள். அரசாங்கம் இதை ஆதரிப்பது தவறு. அதை வாபஸ் வாங்க வேண்டும். குறிப்பாக ஹைகோர்ட் ஜட்ஜ் மென்டை நீங்கள் பயன்படுத்திக்கொண்டு, நேற்று முன்தினம் நீங்கள் கொடுத்திருக்கிற அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு அங்கே முடியிருக்கிற வகுப்புகளை மீண்டும் ரெஸ்டோர் செய்ய வேண்டுமென்றுதான் நாங்கள் கோருகிறோம். அந்த முறையில் நான் கருத்தைச் சொல்லி முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. வி. வி. சுவாமிநாதன்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தில் சென்ற ஆண்டு டிசம்பர் மாத வாக்கில் பட்டப் படிப்புகளைக் கைவிடுகிறோம் என்று பல்கலைக் கழகம் அறிவித்த பிறகு அடுத்த ஆண்டு—அதாவது, இந்த 1982-ஆம் ஆண்டு பட்ஜெட் கூட்டத்தில் பட்டப் படிப்பை சிதம்பரம் பகுதியில் ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும் தருவதற்காக இரண்டு அரசுக் கல்லூரிகளை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்ற உறுதி அளித்து, இந்த அரசின் அந்த உறுதி மொழியின் அடிப்படையில், அதற்கு 1978-ஆம் வருஷத்திலே இயற்றப்பட்ட அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத் தினுடைய சட்டத்தில் 4-வது விதி தடையாக இருக்கிறது என்பதனால், அதை மாற்றுவதற்காக, அவசரம் அவசரமாக சட்டத்தைக் கொண்டு வந்த அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசை நான் பாராட்டுகிறேன், காட்டு மன்னார்குடி தாலுகா, சிதம்பரம் தாலுக்கா மாணவர்கள், மாணவிகள், பெற்றோர்கள், அரசு கலைக் கல்லூரி அமைப்புக் குழு சார்பில் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

எனக்கு முன்பு பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் ரகுமான்கான் அவர்களும் உமாநாத் அவர்களும் அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழக நிர்வாகத்தைப் பற்றி பயங்கரமான குற்றச்சாட்டுகளைச் சொன்னார்கள். இந்த ஆண்டு மாத்திரமல்ல, கடந்த பல ஆண்டுகளாக அந்தக் குற்றச்சாட்டுகள் சாட்டப்படுவது எல்லோரும் அறிந்த உண்மையாகும். ஒரு நிர்வாகத்தைப் பற்றி இலஞ்ச ஊழல் மிகுந்த நிர்வாகம் என்றும் குடும்பச் சொத்தாக பாவிக்கிறார்கள் என்றும் அதை ஏதோ வியாபார ஸ்தலமாக நடத்துகிறார்கள் என்றும் சொன்ன பிறகு அதே நிர்வாகம் தான் அந்தப் பட்டப் படிப்புகளையும் நடத்த வேண்டுமென்று போராடுபவர்கள் கேட்கும்போதுதான் எனக்கு வேடிக்கையாக இருக்கிறது.

ஒன்றை மாத்திரம் இந்த மாமன்றத்திற்கு நான் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். கடந்த காலத்தில் காங்கிரஸ் ஆண்ட பொழுதும், திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆண்ட பொழுதும் பல்வேறு குற்றச் சாட்டுகளை இதே பல்கலைக் கழகத்தைப் பற்றி சொன்னபொழுது அவர்களால் எல்லாம்

[திரு. வி. வி. சுவாமிநாதன்]

[1982 செப்டம்பர் 10]

அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகச் சட்டத்தைத் திருத்த வேண்டுமென்று மசோதா கொண்டு வர முடியவில்லை. நினைத்திருக்கலாம். ஆனால், மசோதாக்கள் அனைத்தும் கருவிலேயே சிதைந்து விட்டன.

அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்திலே உள்ள சிண்டிகேட், செனட், அகடமிக் கவுன்சில் ஆகியவற்றில் இருப்பவர்கள் இரண்டு பருவத்திற்கு மேல்—மொத்தமாக 6 ஆண்டுகளுக்கு மேல்—ஒருவர் உறுப்பினராக இருக்கக்கூடாது என்ற சீர்திருத்தமான சட்டத்தை அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்திற்கும் கொண்டு வந்தது அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசுதான்.

அது மாத்திரமல்ல, கடந்தகால அரசுகள் செய்யாத அந்தச் சீர்திருத்தத்தை, இன்றைய தினம், உடனடியாக தேவைப்படுகின்ற அந்த அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழக 1928-ஆம் ஆண்டு சட்டத்தைத் திருத்துவதற்கு முன்வந்த முதல் அரசு அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசுதான் என்பதை மறந்துவிடக்கூடாது. அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசுக்கும் நிர்வாகத்திற்கும் இடையே ஏதோ இருக்கிறது, இருக்கிறது என்றும் அது என்ன சிதம்பர இரகசியம் என்றும் சொல்கிறார்களே தவிர, நான் நன்றாகச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன், அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்திலே கௌரவ டாக்டர் பட்டம் வாங்க வேண்டுமென்று பேரம் பேச வேண்டிய அவசியத்தில் எங்களுடைய முதலமைச்சர் இல்லை.

அது மாத்திரமல்ல, இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகப் பொன்விழாக் கொண்டாட்டத்தின்பொழுது, நாங்கள் கௌரவ டாக்டர் பட்டம் தருகிறோம் என்று மாண்புமிகு முதல்வர் புரட்சித் தலைவர் அவர்களிடம் சொன்னபொழுது, அதை மறுத்துவிட்டார் முதல்வர் அவர்கள். அந்த அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகம் மாத்திரம் அல்ல, தமிழ்நாட்டிலே உள்ள எந்தப் பல்கலைக் கழகமாக இருந்தாலும், நான் முதல்வராக இருக்கிற காலத்தில் கௌரவப் பட்டம் கொடுத்தால் வாங்க மாட்டேன் என்று சொன்ன முதலமைச்சர் இந்தியாவில் தமிழ் நாட்டிலேதான் இருக்கிறாரே தவிர வேறு எங்கும் இல்லை, (மேசையைத் தட்டும் ஒலி)

அது மாத்திரம் அல்ல. இந்த மாமன்றத்தில், அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்திற்கு நிதி உதவி செய்தவர்கள் யாரும் இருக்க மாட்டார்கள். அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்திற்கு முதலமைச்சராக இருந்தபொழுதோ அல்லது இல்லாத பொழுதோ நிதி உதவி செய்தார் என்று சொன்னால், அது புரட்சித்தலைவர் எங்களுடைய மாண்புமிகு எம். ஜி. ஆர்-யைத் தவிர வேறு யாரும் இல்லை. அதுவும் ஆட்சிக்கு வருவதற்கு

1982 செப்டம்பர் 10] [திரு. வி. வி. சுவாமிநாதன்]

முன்பே, 1965-ஆம் ஆண்டு, நாணயத்தினுடைய மதிப்பு குறையாத காலத்தில் ரூ. 25,000 அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்திற்குக் கொடுத்து, அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தின் ஆயுள் செனட் உறுப்பினராக மாறியது மட்டுமல்ல, அந்த ரூ. 25,000-லிருந்து வருகிற வட்டியை வைத்து ஒவ்வொரு ஆண்டும் முத்தமிழுக்கும்.....

திரு. அ. ரகுமான்கான்: மாண்புமிகு மன்றத்தினுடைய துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் வேறொன்றும் சொல்ல வில்லை, நம்முடைய உறுப்பினர் சுவாமிநாதன் அவர்கள் டாக்டர் பட்டத்தை முதலமைச்சர் விரும்பவில்லையென்று சொன்னார்கள். ஆனால், நம்முடைய நிதியமைச்சர் அவர்கள் டாக்டர் பட்டத்தை விரும்பியிருக்கிறாரே. அவருக்கு விரோதமாக ஏற்றிருக்கிறாரா என்று நான் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

(இரவு 6.00.)

திரு. வி. வி. சுவாமிநாதன்: நான் அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியைப் பற்றியும், ஆட்சியிலே இருக்கிறபொழுது நடப்பவை பற்றியும், முதலமைச்சரைப் பற்றியும்தான் சொல்கிறேனே தவிர, பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களுக்குக் கூட அந்தப் பல்கலைக் கழகத்திலே பட்டம் கொடுத்தார்கள். அவர் போக முடியாமல் டாக்டர் நாவலர் வாங்கினார்கள். அந்தப் பிரச்சனைகளுக்குள்ளே நான் போக விரும்பவில்லை. நான் மாண்புமிகு முதல்வர் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் நிலைமையை மாத்திரம் விளக்க விரும்புகிறேன். காரணம், அவர் யாருடைய தயவு தாட்சண்யத்திலும் இல்லை. ரூ. 25,000 பணத்திலிருந்து வருகிற வட்டியிலிருந்து முத்தமிழுக்கும் இயல், இசை, நாடகம் ஒவ்வொன்றிற்கும் ஒவ்வொரு ஆண்டிலும் முதல் மாணவனானாலும், மாணவியானாலும் 3 தங்கப் பதக்கங்கள், பொறியியல் கல்லூரி இறுதி வகுப்பில் படித்து முதல் மார்க்குகள் வாங்குகிற மாணவன் அல்லது மாணவிக்கு ஒரு தங்கப் பதக்கம் வழங்கப்படுகின்றன.

(இரவு 6.50)

பள்ளி ஆண்டு ஆரம்பத்தில் படிக்க வருகின்ற, விவசாயக் கல்லூரிக்கு வருகின்ற மாணவர்களில் எம்.ஜி. ஆர். கட்டுரைப் போட்டியிலே முதல் மார்க் வாங்கி வெற்றி பெற்ற மாணவர்களுக்காக எம்.ஜி. ஆர். ரொக்கப் பரிசு என்ற வகையிலே 500 ரூபாய் ரொக்கப் பரிசும், பாக்கி இருக்கின்ற வட்டித் தொகையிலிருந்து ஏழை எளிய, பிற்பட்ட மாணவர்கள் படிப்பதற்கு வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்பதற்காக விலையுயர்ந்த பாடப் புத்தகங்களை வாங்கி வைக்க வேண்டுமென்பதற்காக அறக்கட்டளை ஏற்படுத்தியவர் மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள். எனவே, அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு இந்த அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகச் சட்டத்தைத் திருத்துவதற்குத் தயங்குகிறது என்ற குற்றச் சாட்டைச்சாட்டக் கூடாது.

[திரு. வி. வி. சுவாமிநாதன்]

[1982 செப்டம்பர் 10]

அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகம் பட்டப் படிப்பை விட்டு விட்டதைக் குறித்து சென்னை உயர்நீதிமன்றத்திலே வழக்கிருப்பதாகவும், ஸ்டே தள்ளுபடியாகி விட்டதாகவும் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. உமாநாத் அவர்கள் கூறினார்கள். எனக்குத் தெரிந்தவரையில் இந்த வினாடி வரையில் ஸ்டே நிற்கிறது என்றுதான் கருதுகிறேன். முரட்டுப் பெண்ணும், சுருட்டுப் பாயும் என்று சொல்வார்கள். அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகம் இந்தப் பட்டப் படிப்பை நடத்த மாட்டோம் என்று சொன்னதையும் கூறி, இலஞ்ச லாவண்யம் இருப்பதாகக் கூறி குற்றச் சாட்டை ஆசிரியர்களும், மாணவர்களும், ஏ.யு.டி.யும் சொன்னபிறகும், அதே பல்கலைக் கழகம் பட்டப் படிப்பை நடத்த வேண்டுமென்று 'சொல்வதிலேதான் சிதம்பர இரகசியம் போல் தெரிகிறதே ஒழிய வேறொன்றுமில்லை.

சென்ற ஆண்டு டி.ம்ப்ர் மாதத்தில் அவர்கள் பட்டப் படிப்பை நிறுத்துவதாக அறிவித்தார்கள். டி.ம்ப்ர் மாதத்திற்குப் பிறகு பாதியில் கல்லூரியை ஆரம்பிக்க முடியாது. பட்டேஜ் கூட்டத்தல் இரண்டு கல்லூரிகள், ஆண்கள் கல்லூரி ஒன்று, பெண்கள் கல்லூரி என்று ஆரம்பிப்பது பற்றி அறிவிக்கப்பட்டது. அதைத் தொடர்ந்து இந்த ஆண்டு புதிய கல்லூரி ஒன்று ஏற்படுத்தப்பட்டு, அது அதிகதூரத்திலும் இல்லாமல், மிக அருகிலும் இல்லாமல் நடத்தப்பட வேண்டுமென்று மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் கட்டளையிட்டார்கள்.

கல்வி அதிகாரிகளைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். கல்வி இலாகா அதிகாரிகள் எவ்வளவு கஷ்டப்பட்டார்கள் டெல்லிப் பட்டணத்திலே என்பது எனக்குத் தெரியும். ஏனென்றால் கல்வி கண்கரன்ட் விஸ்டிலே இருக்கிறது. ஒரு கல்லூரி ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்றால் மாநில அரசு உடனடியாக ஆரம்பித்து விட முடியாது, டெல்லிப் பட்டணத்திற்குப் போய் சட்டத்துறை, உள்ளாட்சித்துறை மற்றும் குடியரசுத் தலைவரின் ஒப்புதலை வாங்கி வந்த பிறகுதான் கவர்னர் அவர் சட்டத்தைப் பிறப்பிக்க முடியும். அந்த நேரத்தில் புதிதாகக் குடியரசுத் தலைவர் தேர்தல் வருகிறது. அது முடிந்த பிறகு கவர்னர் மாறுகிறார். இப்படிப்பட்ட நெருக்கடியான நேரத்தில் இக்கட்டான கட்டத்தில், மாட்சிமை தங்கிய கவர்னர் அவர்கள் போவதற்கு முன்பாக ஒப்புதலைப் பெற்ற கல்வி யமைச்சரவர்களையும், அரசையும் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

எஸ். ஐ. ஈ. டி. கல்லூரியைப் பற்றி சொல்கிறார்கள். அந்த நிலைமைக்கும், அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகம் பட்டப்படிப்பை விட்டதற்கும் முரண்பாடு மட்டுமல்ல, வேறு பாடும் இருக்கிறது. காரணம், நமிழ்நாட்டில் எல்லாத் தாலுக்காக்களிலேயும் பட்டப் படிப்புக்கான ஒரு கல்லூரி இருக்கிறது. ஆனால் சிதம்பரம் தாலுக்காவிலேயும், காட்டு

1982 செப்டம்பர் 10]

[திரு. வி. வி. சுவாமிநாதன்]

மன்னார்குடி தாலுக்காவிலும் பட்டப் படிப்பிற்கான கல்லூரிகள் இல்லை. சென்னையை எடுத்துக் கொண்டால் இருபாலருக்கும் கல்லூரிகள் இருக்கின்றன. மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ரகுமான்கான் அவர்கள் கேட்டார்கள், ஏன் எஸ். ஐ. ஈ. டி. கல்லூரியில் பட்டப் படிப்பை விட்டவுடன் வழக்குத் தொடர்ந்த அரசாங்கம் அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தின் மீது கொடுக்கக் கூடாது என்று. 1976-ஆம் ஆண்டு பிரைவேட் காலேஜ் ரெகுலேஷன் ஆக்டில் செக்ஷன் 25-இன்படி ஒரு கல்லூரியைச் சேர்ந்தவர்கள் எழுத்து மூலமாக அரசாங்கத்திற்கு அறிவிப்பு கொடுக்காமல் ஒரு பட்டப் படிப்பையோ அல்லது கல்லூரியையோ மூடக் கூடாது என்று இருக்கிறது. அந்தச் சட்டத்தின் கீழ் தான் ரக்கார் வழக்கு தொடுத்ததே தவிர வேறு சட்டத்தில் இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன், 1976-ஆம் ஆண்டு பிரைவேட் காலேஜ் ரெகுலேஷன் ஆக்ட் அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்திற்குப் பொருந்தாது என்பது வழக்கறிஞரான திரு. ரகுமான்கான் அவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும் என்று நான் கருதுகிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. உமாநாத் அவர்கள் சொன்னார்கள். நாம் இப்பொழுதுள்ள நிலைமையில் இது தேவையா இல்லையா என்று தான் பார்க்க வேண்டுமே தவிர அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தைப் பற்றி ஒரு சீர்திருத்தச் சட்டம் கொண்டு வரப்பட வேண்டும், அதுவரையில் இதை நிறுத்தி வைக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அதுவரையில் இதை நிறுத்தி வைக்க வேண்டுமென்றால் அது முடியாது. பல்வேறு பல்கலைக் கழகங்களில் பட்டப் படிப்பு இருக்கிறது என்று.....

திரு. ரா. உமாநாத்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணை தலைவரவர்களே, அதுவருகின்ற வரையில் இதை நிறுத்தி வைக்க வேண்டுமென்று நான் சொல்லவில்லை. நான் ஆரம்பத்திலேயே சொன்னேன், சிதம்பரத்தில் கல்லூரி அமைப்பதையும், இன்னொரு இடத்தில் அமைப்பதையும் வரவேற்கிறோம். இந்தக் காலத்தைப் பொறுத்தவரையில் அதை குளோஷர் பண்ணுவதை நாம் ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது. அதை ரெஸ்டோர் செய்ய வேண்டுமென்று அப்படித்தான் சொன்னேன்.

திரு. வி. வி. சுவாமிநாதன்: அதிலே பட்டப் படிப்பை அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகம் முடியதை, அரசு கொள்கையாக ஆதரித்ததாகச் சொன்னார்கள். மத்திய சர்க்கார் சம்பந்தப்பட்ட பல்கலைக் கழக மானியக் குழு கூட, இது மாதிரி பட்டப்படிப்புக்கு கல்லூரி இருக்கவேண்டும் என்று பரிந்துரை செய்திருக்கிறது. அது மாத்திரம் அல்லாமல், 1957ஆம் ஆண்டில் டாக்டர் ஏ. லட்சுமணசாமி முதலியார் தலைமையில் பனாரஸ் யுனிவர்சிட்டி சார்பில் ஒரு அறிக்கை சமர்ப்பித்திருக்கிறது. அதில் இந்தியாவில் ஒரு பல்கலைக் கழகத்தில் 3,500

1982 செப்டம்பர் 10]

[திரு. வி.வி. சுவாமிநாதன்

4,000 அதிகப்படியாகப்போனால் 5,000 வரை அதற்கு மேல் மாணவர்கள் என்று ஒரு பல்கலைக்கழக முகாமில் இருக்க கூடாது என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். அதுமாதிரி பல் வேறு கொள்கையின் அடிப்படையில் அவர்கள் செய்திருக்கலாம். ஆனால் என்னுடைய முக்கியமான கேள்வி இப்போது இந்த மசோதா, அவசரச் சட்டமாகக் கொண்டு வந்ததை நாம் ஆதரிக்க வேண்டுமா, வேண்டாமா என்பது தான். அண்ணாமலைப் பல்கலை கழகத்திற்கும் எஸ்.ஐ.இ.டி. கல்லூரிக்கும் வேறுபாடு காண்பித்து ஒரு சந்தேகத்தில் ஆழ்த்தாமல் கலங்கம் கற்பிக்காமல் செய்ய வேண்டும் என்பது தான் என்னுடைய வேண்டுகோளாகும்.

நம்முடைய கல்வி அமைச்சர் பற்றிச் சொன்னார்கள் எனக்கு தெரிந்த வரையில், தமிழ்நாட்டில் கல்வி அமைச்சருக்கும் ஆசிரியர்களுக்கும் ஒரு சுமுகமான இணைப்பு ஒரு பிணைப்பு உள்ளதல்ல காலம், இருக்குமானால் மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் புரட்சித் தலைவர் தலைமையிலே இயங்கிக் கொண்டு இருக்கும் மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அரங்கநாயகம் காலம் தான் என்று என்னால் நிச்சயமாகச் சொல்லமுடியும். இந்த எஸ்.ஐ.இ.டி. சம்பந்தமாக தனியார் கல்லூரியைக் கட்டுப்படுத்துவதன் சம்பந்தமாக வந்த சட்ட முன்வடிவின் மீது ஒரு வேண்டுகோளை விடுத்தார்கள். வேலை நிறுத்தம் செய்கின்ற ஆசிரியர்கள் வேலை நிறுத்தத்தை கைவிட வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். மறு நாளை கைவிட்டு விட்டார்கள். அதுமாதிரிமல்ல. இன்றைய தினம் உலகத்தில் முதியோர் கல்வி பரப்பியதற்காக குறிப்பாக 1981ஆம் ஆண்டு உலகத்தில் ஐ.நா. சபை சம்பந்தப் பட்ட உலக விஞ்ஞானக் கல்வி கலாச்சார இலாக்காவால் பார்வீரன் லெனின் மனைவியின் பேரால் ஏற்படுத்தப் பட்ட பரிசை மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அரங்க நாயகம் அவர்கள் காலத்திலே தான் அந்தப் பரிசை தமிழகம் பெற்றிருக்கிறது.

ஆகவே நல்ல நிர்வாகம் இருப்பது மாத்திரமல்ல. எம். எல். ஏக்கள் கல்லூரிகளுக்கு போக வேண்டாம் என்று சொன்னார்கள் காது குளிரக் கேட்டேன் பல்வேறு கல்லூரி முதல்வர்கள் மாத்திரமல்ல. அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்திலே உள்ளவர்கள் கூட தாங்கள் தயாரித்த பட்டியலில் கல்வியமைச்சர் துளிக் கூட தலையிடவில்லை என்று சொன்னார்கள். அப்போது நான்கூட கேட்டேன் உங்களுக்குக் கூட வேலைக் குறைவு. ஒரு எழுத்தர் இருந்தால் போதும், அல்லது தங்களுடைய தனி உதவியாளர் இருந்தால் போதும், இன்னார் வரவில்லை என்றால் அடுத்தப்படி யார் அதிக மார்க் வாங்கியிருக்கிறார்களோ அந்தப் பெயரை பென்சிலால் டிக் செய்து விட்டு அட்மிஷன் கார்டு அனுப்பி விடலாம் என்று சொன்னேன். அந்த முறையில் மிக அருமையாக நிர்வாகம் நடத்தித் கொண்டிருக்கிற கல்வியமைச்சர் காலத்தில் சிதம்பரத்திற்கு இந்த ஆண்டு அவசரமாக இருபாலாரும் படிக்கக் கூடிய கல்லூரி கொண்டுவந்ததற்காக மனமாரப் பாராட்டுகிறேன்.

[திரு. வி.வி. சுவாமிநாதன்]

[1982 செப்டம்பர் 10]

முதலமைச்சரைப் பாராட்டுகிறேன். அந்தக் கல்லூரி வருவதற்காக பங்கு தொகை கொடுக்கவேண்டுமென்ற முறையிலே தேவிகருமாரியம்மன் கோவிலிருந்து ரூபாய் 5 லட்சம் கொடுப்பதற்கு உதவிய அந்நிலையத்துறை அமைச்சர் அவர்களையும் பாராட்டுகிறேன்.

மாண்புமிகு உமாநாத் அவர்கள் சொன்னதைப் போல வன்முறை தொடர்ந்து இருக்கும் என்று சொன்னார்கள். எனக்கு தெரிந்தவரை கடந்த 30 ஆண்டுகளாக சிதம்பரத்தில் குடியிருக்கிறவன் என்ற முறையில் உறுதிபடிக் கிறேன். இந்தக் கல்லூரி ஆரம்பிக்கின்ற போது கல்லூரி அமைப்புக் குழுவிடம் ஒன்று கேட்டார்கள். இந்தக் கல்லூரியை அரசு ஆரம்பிக்கும்பொழுது அங்கே மாணவ விடுதி இருக்காது என்று சொன்னார்கள் உண்மையிலேயே அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்திலே நடக்கிற வன்முறையானாலும், குழப்பமானாலும், சலக்கமானாலும் மாணவர்களிடத்திலே நடைபெறுகின்ற கலகத்தைப் பற்றி குறிப்பிடுகிறேன். அதற்குக் காரணம் ஹாஸ்டல் வசதிதான், ஹாஸ்டல் வசதி உள்ளூர் மாணவர்களுக்கு கிடையாது என்று சொல்லி விடுகிறோம். 10 மைல் வரை கிடையாது என்று சொல்லிவிடுகிறோம். வேறு மாவட்டத்திலிருந்தும் வருகின்ற மாணவர்கள் தொடர்ந்து விடுதியிலே இருப்பதாலேதான் இந்தச் சம்பவம் வன்முறைச் சம்பவங்கள் நடக்கிறதா தவிர உண்மையிலேயே விடுதியே இல்லாமல் ஒரு அரசு கல்லூரி துவக்கப் படுமானால் நிச்சயமாக அங்கே எந்தவிதமான கலகமும் நடக்காது. அமைதியாக கல்லூரி நடைபெறும் என்று சொல்ல மீண்டும் ஒரு முறை இந்த மசோதாவை வரவேற்று இந்த அரசுக்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். உணக்கம்.

[இரவு 6.10]

ஆர். தியாகராஜன் :- தலைவர் அவர்களே, இந்த அண்ணாமலைக் கலைக் கல்லூரியினுடைய பட்டப் படிப்பை மூடுவதன் காரணமாக கொண்டு வரப் பட்ட சட்டத்தை எதிர்த்து என்னுடைய உரையை நிகழ்த்துகின்றேன். அண்ணாமலைக் கல்லூரி என்பது பெரும்பாலும் பல ஆண்டுகள் இந்த மாநிலத்திலேயே பெரிய பேரும் ஒருபுகழும் பெற்ற கலைக் கல்லூரி ஆகும். தென்னாற்காடு மாவட்டத்திலேயுள்ள அண்ணாமலைக் கலைக்கல்லூரியில் படித்த மாணவர்களில் பல பேர்கள் இங்கே கூட பெரும் பொறுப்பில் இருக்கிறார்கள் இன்றைக்கு அமைச்சர்கள் சொன்னார்கள் அங்கே ஏற்படக்கூடிய குழப்பங்கள் எந்தக் கல்லூரியிலே ஏற்படவில்லை? விருத்தாச்சலத்திலே உள்ள அரசு கல்லூரியிலே கூட போன ஆண்டு கலவரம் நடந்தது. கலவரமே நடக்காத கல்லூரி ஒன்று இருக்குமானால் உண்மையாகவே அந்தக் கல்லூரிக்கு பரிசு வழங்கலாம் குறிப்பாக துடிப்பான இளைஞர்கள் பலர் ஒன்று சேர்கிறபோது அங்கே கலவரம் ஏற்படுகிறது அது தொடர்பாக சம்பவங்கள் ஏற்படுகின்றது. அந்தக் கலவரத்தினாலே பட்டப் படிப்பை மூடவேண்டுமென்று சொன்னால்

1982 செப்டம்பர் 10]

[திரு. ஆர். தியாகராஜன்]

உண்மையிலேயே ஆளுகின்ற அரசு எந்த அளவு தங்களது திறமையை அங்கே செம்மையாக செயல்படுத்தியிருப்பார்கள் என்பதே அதற்குரிய காரணமாக இருக்கிறது. அதே பகுதியில் பட்டப் படிப்புகளை துவங்குவதற்கு, கல்லூரிகளை துவங்குவதற்கு பெண்கள் கல்லூரி, ஆண்கள் கல்லூரி துவங்குவதற்கு ஏற்பாடுகள் அங்கேயே நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. அப்போது அங்கே ஏற்படுகிற ஜாதிச் கலவரம், மதக்கலவரம், இனக்கலவரம் அந்தப்பகுதியிலே நடக்காதா. நடக்குமா என்பதே எனக்குத் தெரியவில்லை. அந்தப் பகுதியிலுள்ள மாணவர்கள் தான் சேரப் போகிறார்கள். அதே மாணவர்கள் தான் அங்கே படிக்கப் போகிறார்கள். அங்கே கொலை நடக்கிறது. கொள்ளை நடக்கிறது ஒருவரோடொருவர் அடித்துக் கொள்கிறார்கள். பல ஆண்டுகளுக்கு அந்தக் கல்லூரி மூடப்படுகிறது. ஆனால் முடினால் நிரந்தரமாக முடிவிட உத்தரவு இட வேண்டும், அதற்குப்பதிலாக அரசே எடுத்து நடத்தி வரவேண்டும். அதுதான் நியாயமான தீர்ப்பு, என்று இந்த அரசிற்கு சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். முடிந்தால் கல்லூரியை இந்த அரசு முழுமையாக எடுத்துக் கொண்டு பொறுப்பேற்று நடத்த வேண்டும். அதற்குப் பிறகு தொடர்ந்து தகராறு ஏற்பட்டால் முடிக்கொண்டே போவது சரியல்ல, அது தவறு. இடவசதி குறைவு, இரட்டைச் செலவுகள் போன்றவைக் குறையும். இடப் பிராப்தம் ஏற்படுவது குறையும் இது அமைச்சருக்கும் தெரியும் அதற்கு பல சட்டச் சிக்கல்கள் இருக்கலாம். இருந்தாலும் அந்தப் பகுதியிலே வேண்டாம்: வேறு நடுபகுதியாக உள்ள இடத்தைப் பார்த்து பொதுவான ஒரு இடத்தில் இதை வைக்கலாம் நம்முடைய புவனகிரி நண்பர் அவர்கள் கல்லூரி துவங்குவது பற்றிச் சொன்னார்கள் இந்தக் கல்லூரியை விருத்தாச்சலத்திலோ அல்லது கள்ளக்குறிச்சியிலோ வைக்கலாம். கள்ளக்குறிச்சியிலே கல்லூரி கிடையாது. அங்கே பிற்படுத்தப்பட்ட மாணவர்கள்; தாழ்த்தப்பட்ட மாணவர்கள் நிறைய இருக்கிறார்கள். சிதம்பரத்திலே செல்வாக்கு படைத்தவர்கள், பணக்காரர்கள், படித்தவர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆனாலும், அங்கே கலவரம் நடப்பதற்கு அதிகமான வாய்ப்புகள் இருக்கின்றன. மீண்டும் அதே இடத்தில் பட்டப் படிப்பை பெண்கள் கல்லூரியை ஆண்கள் கல்லூரியை துவங்கினால் கலவரம் அதிகமாக நடப்பதற்கு ஏதுவாக இருக்குமென்பதை அமைச்சருக்கும் இந்த அரசுக்கும் சொல்ல கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இருந்தாலும் கூட அந்தக்கல்லூரியிலே உள்ள மாணவர்கள் மீது அரசு எடுக்கவேண்டிய நடவடிக்கைகளை சில இடங்களிலே எடுப்பதில்லை. சில கல்லூரிகளில் உள்ள முன்னவர்கள் சில மாணவர்களை கல்லூரியைவிட்டு நீக்குவதாலும் அந்தக்கல்லூரி நல்ல முறையிலே செயல்படுகிறது. இந்த கல்லூரியிலே சாராயம் குடிக்கும் மாணவர்களை இந்தக் கல்லூரியிலே பிராந்தி குடிக்கும் மாணவர்களை, இந்தக் கல்லூரியிலே பெண்களை கேலி செய்யும் மாணவர்கள் மீது தக்க நடவடிக்கை எடுத்து கல்லூரியை விட்டு நீக்கி விட்டால் மாணவர்களிடையே ஏற்படக்கூடிய குழப்பங்கள் வெகுவாகக் குறைந்து விடும். அப்படியே குழப்பங்கள் ஏற்பட்டாலும், போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்கு போன் செய்து பிரின்ஸ்பால் உதவி கேட்டால், கல்லூரி

[ஆர். தியாகராஜன்] [1982 செப்டம்பர் 10]

யின் உள்ளே வருவதற்கு சட்டம் இல்லை என்று போலீசார் சொல்கிறார்கள். கல்லூரியில் உள்ள மாணவர்கள் அல்லது ஆசிரியர்கள் மற்றும் அங்கே உள்ளவர்கள் ஒருவரோடொருவர் தங்களுக்கு அடித்துக் கொண்டு, போர்நடைப்பெற்றப் பின்னர், அனுமதியோடு உள்ளே வருகிறார்கள். எனவே அரசு கல்லூரி சட்டதிட்டங்களுக்குட்பட்டு அந்த கூட்டங்களில் நடக்கக் கூடிய சம்பவங்கள் பற்றி விசாரிக்க போலீசாரோ, மற்ற அதிகாரிகளோ உள்ளே சென்று விசாரிக்க அனுமதியளிக்க வேண்டும். அவர்காங்கிரஸ் மாணவராயிருந்தாலும் சரி, தியாகராஜன் சொன்னார் என்பதற்காக தவறு செய்த மாணவரை மீண்டும் கல்லூரியில் சேர்த்துக் கொள்ள கூடாது.

அரசியல் செல்வாக்கைப் பெற்று தவறு செய்யக் கூடிய மாணவர்களை தகுந்த மாணவர்களை, கலவரம் உண்டாக்கக்கூடிய மாணவர்களை அங்கே சேர்த்துக் கொள்வதன் காரணமாகத் தான் அடிக்கடி கல்லூரியில் கலவரங்கள் நடைபெறுகின்றன. அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தில் இத்தனை ஆண்டுகள் பட்டப்படிப்பு பெற்று வந்த மாணவர்கள் ரொம்ப அடித்த நொருக்கிக்கொண்டிருந்தார்களா? அவர்களின் மேல் அரசு எடுத்து நடவடிக்கைகள், அரசுஎடுத்தமுறையான நடவடிக்கைகள் அங்கே சரியாக எடுக்கப் படவில்லை என்றுதான் என்னுடைய குற்றச்சாட்டு. அதற்காக தான் இப்படி ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டுவரவேண்டும் மென்று அரசு சொல்வது நியாயமா. முறையா? அல்ல என்பதை மீண்டும் அரசுக்குச் சொல்ல கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அரசு முறையான நடவடிக்கைகள் எடுக்கவில்லை என்பது தான் என்னுடைய குற்றச்சாட்டு. இதற்காக இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவருவேன் என்று சொல்வதும் கட்டாயமாக இது நியாயமாக இல்லை. முறையில்லை என்பதை மீண்டும் அரசுக்குச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். எனவே அரசு ஒரு திட்டவட்டமாக இந்தத் தமிழகத்திலேயுள்ள அத்தனைத் தனியார் கல்லூரிகளில் யார் தவறு செய்தாலும் அந்தக் கல்லூரிகளை உடனே அரசுடமையாகிக் கொள்வோம் என்பதைப் போல் ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வந்து அதை முழுமையாக கைப்பற்றிக் கொள்வதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டுமே தவிர ஏதோ கொஞ்சம் கொஞ்சமாக இன்றைக்குப் பட்டப்படிப்பை முடிவிடுவது, நாளைக்கு இঞ্জினியரிங் செக்ஷனை முடிவிடுவது நான் எக்குறை செக்ஷனை முடிவிடுவது என்று இப்படி ஒவ்வொரு சட்டத்தையும் பாஸ்பண்ணிக் கொண்டு அவைகளை முடிக்கொண்டிருப்பதிலே எந்தவிதமான நியாயமும் இல்லை.

அதே போல் இன்றைக்கு அரசாங்கத்திலே எடுத்திருக்கக் கூடிய கல்லூரிகளில் மரியாதைக்குரிய உறுப்பினர் உமாநாத் அவர்கள் சொன்னார்கள் அந்தக் கல்லூரிகளிலே நடக்கப்பட்ட லஞ்சலா வண்யத்தைப் பற்றித் தெளிவாகச் சொன்னார்கள்.

1982 செப்டம்பர் 10] [திரு. ஆர். தியாகராஜன்]

லஞ்சலாவண்யம் அந்தக் கல்லூரியில் மட்டும்தான் நடக்கிறதா, இன்ஜினியரிங் கல்லூரியிலே மட்டும்தான் பணம் வாங்கப்படுகிறதா? இல்லை. அந்தக் கல்லூரியிலே மட்டும்தான் எந்த ஒரு காரியத்திற்குப் போனாலும் பணம் வாங்கப்படுகிறதா, மற்ற இடத்திலே வாங்கப்படவில்லையா? அரசுக் கல்லூரிகளிலே பல இடங்களில் நடக்கிறது. அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியுமோ, தெரியாதோ என்பதல்ல.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் அரசுக் கல்லூரிகளிலே எல்லாம் வாங்குகிறார்கள் என்று அவர் பாட்டுக்கு சகட்டுமேனிக்குச் சொல்லிக் கொண்டே போகிறார்கள். அவருடைய ஊரிலே ஒரு அரசுக் கல்லூரி இருக்கிறது என்று கருதுகிறேன். அங்கே என்ன நடைபெறுகிறது. எப்படி அந்த மாணவர்கள் அனுமதிக்கப்படுகிறார்கள் என்பது அவருக்குத் தெரிந்த ஒன்றுதான். நாம் அங்கே மார்க் பிரகாரம்தான் போடுகிறோம். இதை மீறி யாராவது செய்திருந்தால் அதை எனக்குச் சொன்னால் நான் உடனே விசாரித்து அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கிறோம்; நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படி புகார்கள் வருகிறபோது என்பதை நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆகவே கல்லூரிகளைப் பொறுத்தவரையில் அனுமதிக்கப்படுவதிலே எங்களுடைய விதிமுறைகளுக்கு மாறாக யாரும் போகக் கூடாது என்பதை திட்டவட்டமாக நாங்கள் சொல்லியிருக்கிறோம். அரசுக்கு இருக்கிற வேலையே எங்கே தவறு செய்கிறார்களோ, அதைக் கண்டு பிடிப்பதுதானே தவிர வேறு ஆல்ஸ், ஆசுவே அப்படி பொதுவாக ஒரு புகாரை சொல்லிக்கொண்டிருப்பதை விட, தாராளமாக குறிப்பிட்ட கல்லூரியிலே இப்படி இன்ன நடந்திருக்கிறது என்று. சொன்னால் அதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் விரும்பாததைப் போல நாமும் விரும்பாத ஒரு நிலையைத் தவிர்ப்பதற்கு உதவியாக இருக்கும்; நடவடிக்கை எடுக்க வசதியாக இருக்கும்.

திரு. அ. ரகுமான்கான்: மாண்புமிகு மன்றத்தினுடைய துணைத் தலைவர் அவர்களே, தவறுகள் எந்தக் கல்லூரியிலே நடைபெற்றாலும், அவைகளை எடுத்துச் சொன்னால் நடவடிக்கை எடுப்பதற்குத் தயாராக இருக்கிறோம் என்று நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். ஆனால் என்னுடைய சேப்பாக்கம் தொகுதியிலே இருக்கக்கூடிய காயிதே மில்லத் கல்லூரியிலே அங்கே ஆளும் கட்சியைத் சேர்ந்தவர்கள் பல பேர்கள் சிபாரிசுக் கடிதம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அந்த சிபாரிசுக் கடிதத்தினுடைய அடிப்படையை ஒட்டி பல பேருக்கு அட்மிஷன்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால் அதே நேரத்தில் எந்தவிதமான சிபாரிசுக் கடிதமும் இல்லாமல் சென்ற பல பேர்களுக்கு அனுமதி கொடுக்கப்படாமல் இருக்கிறது. நான் அந்த 2 பேர்களை அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தரத்தயாராக இருக்கிறேன்.

[1982 செப்டம்பர் 10]

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் சொல்லவதிலே குறிப்பாக என்ன நடந்திருக்கிறது என்று எனக்குப் புரியவில்லை. பொதுவாக சில குற்றச்சாட்டுகளைச் சொல்கிறார்கள். அதிலும் ஆளும் கட்சி உறுப்பினர்கள் சிபாரிசுக்கடிதம் தந்தார்கள் என்பதை இந்த மாணவன் அல்லது மாணவி குறைவாக வாங்கியிருக்கிறார்கள்; இந்த மாணவன் அல்லது மாணவி அதிகமாக வாங்கியிருக்கிறார்கள். அவருக்கு கொடுக்காமல் இவருக்குக் கொடுத்திருக்கிறது என்று குறிப்பாகச் சொன்னால் ஒரு புகாரை விசாரிப்பதற்கு நியாயமாக இருக்கும். இருந்தாலும் கல்லூரிகளைக் பொறுத்த வரையில் இன்ஸ்பெக்ஷன் ஆபிசரைப் போன்று இருக்கின்ற இயக்குநர்கள் அதைப் போய்ப் பார்க்க வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறோம். ஆகவே மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் பொதுவான முறையிலே ஒன்றைச் சொல்லி, அது பத்திரிகைச் செய்தியாக வரலாமே தவிர ஆனால் அது அவ்வளவு நடைமுறைக்கு உகந்தது மட்டுமல்ல நாம் எல்லாம் விரும்புகிற நிலைமையை உருவாக்குவதற்கு அது உதவி செய்யாது, வெறும் புகாராகத் தான் இருக்கும்.

திரு. அ. ரகுமான்கான்: அமைச்சர் அவர்களுடைய வேண்டு கோளுக்கு இணங்க அந்த விவரங்களை நடவடிக்கை எடுப்பார் என்ற நம்பிக்கையிலே அவரிடத்திலே நான் தரத் தயாராக இருக்கிறேன்.

திரு. ஆர். தியாகராசன்: மதிப்பிற்குரிய துணைத் தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்த விளக்கத்திற்கு நன்றி. இப்போது நிர்வாகத்திலே உள்ள அந்த நடுநிலை பள்ளிகளிலேகூட நன்கொடை என்ற பெயரால் அரசு அதை அனுமதிக்கிறதோ இல்லையோ என்பது பிரச்சனை அல்ல நன்கொடை என்ற பெயராலே அங்கே உள்ள கல்லூரிமுதல்வர்கள் அல்லது மற்றவர்கள் இன்னும் சொல்லப் போனால் பெற்றோர்கள் தனியார் கல்லூரியில்கூட அதை வைத்துக்கொண்டு பணம் எல்லாம் வாங்குகிறார்கள். அதனால்தான் அதை அண்ணாமலை பல்கலைக்கழகத்திலே மட்டும் வாங்கவில்லை. மற்ற இடங்களிலேயெல்லாம் நன்கொடை என்ற பெயராலே இந்த மாதிரி தவறுகள் நடக்கின்றன என்பதை நான் சொன்னேன். அமைச்சர் அவர்கள் எங்கள் ஊர் கல்லூரியிலே அந்த மாதிரி நடக்கிறதா என்று கேட்டார்கள். இல்லை. அவருடைய விளக்கத்திற்கு நன்றி. ஆனால் சிறு சிறு குறைகள் ஏற்பட்டாலும் அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம் மட்டுமல்ல, நிறையக் கல்லூரிகளில் ஏற்படுகிற போது அந்தக் குறைகளைக் களையவேண்டும் கிராமத்திலே சொல்வார்கள். மூட்டைப்பூச்சி அதிகமாக இருக்கிற காரணத்தாலே நெருப்புக்குச்சி வைத்து வீட்டைக் கொளுத்தி விடக்கூடாது. வீடே எரிந்துவிடும்.

1982 செப்டம்பர் 16]

[திரு.ஆர்.தியாகராஜன்]

ஆகவே, மூட்டைப்பூச்சியைப் போக்குவதற்கு என்ன வழி அதற்கு என்ன மருந்து அடிக்கவேண்டும் என்கிற நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமே தவிர அந்த வீட்டையே ஒரு தீக்குச்சியைக் கொண்டு கொளுத்தி அழித்து விடும் நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடக்கூடாது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

(இரவு 6.20)

கல்லூரிகளில் நடக்கும் தவறுகளை ஒடுக்குவதற்கு, ஒழிப்பதற்கு, அடங்குவதற்கு நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு நம்முடைய அரசுக்கு எத்தனையோ வழிகள் இருக்கின்றன. மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் போலீஸ் இலாகாவைக் கையில் வைத்து இருக்கிறார்கள். பல்வேறு மாண்புமிகு அமைச்சர்கள் பல்வேறு துறைகளை வைத்துக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். ஆகவே, அங்கே தவறு நடைபெறுகின்ற நேரத்தில், அந்தத் துறை அதிகாரிகள் அதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுக்கவேண்டும். சம்பந்தப்பட்ட அமைச்சர்கள் அந்த இடத்திற்குச் சென்று, அவற்றை ஆராய்ந்து பார்த்து அதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுக்கவேண்டும்.

நாம் பயிர் செய்கிறோம். சிறு சிறு மணிகளைத் தூவுகிறோம். அது பயிராக வளர்கிறது. கூடவே களையும் வளருகிறது. அந்தக் களையை நாம் முளையிலேயே கிள்ளி எறிந்தால் தான் பயிர் வளரும். ஆகவே, அந்த வகையில், இப்படிப்பட்ட தவறுகளை ஆரம்பக் கட்டத்திலேயே கிள்ளி எறிவதற்கு அரசு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஜாதி, மதம் ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் மாணவர்கள் கிளர்ச்சி செய்கிறார்கள் என்று சொன்னால், அப்படிப்பட்ட மாணவர்களை அப்புறப்படுத்தி, நல்ல மாணவர்களை உருவாக்கும் பொறுப்பைக் கல்வித் துறை ஏற்க முன் வரவேண்டும். அதற்கு உறுதுணையாக அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். சிறு தவறுகள் நடக்கின்றது என்பதற்காக வேண்டி, பட்டப்படிப்பை மூடவேண்டாம். ஆகவே, இந்த பிரிவைத் திரும்பப் பெறவேண்டும் என்று கேட்டு, என் உரையை முடிக்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு செ. அரங்கநாயகம்: மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பலர் இங்கே தங்களுடைய கருத்துக்களைச் சொல்லியிருக்கின்றார்கள். இந்த மசோதாவைப் பொறுத்தவரையில், சிதம்பரத்திலே புதிதாக அரசு சார்பிலே ஒரு க லூரியைத் துவக்கி, அதை சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தோடு இணைக்கவேண்டும் என்ற உரிமை பெறுவதற்காக வழிவகை செய்கின்றது. இந்த மசோதாவைப் பொறுத்தவரையில், அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகம் பட்டப்படிப்பை மூடிவிட்டதால் பாதிக்கப்பட்ட அந்த சுற்றுப்புற வட்டாரங்களில் இருக்கும் மாணவர்களுக்கு அந்த வாய்ப்பு ஏற்படுத்தித் தரவேண்டும் என்கிற வகையில் கொண்டுவரப்பட்ட

[திரு.செ.அரங்கநாயகம்]

[1982 செப்டம்பர் 10]

தாகும். அந்த வகையில் அங்கே ஒரு கல்லூரியை அரசே ஏற்படுத்தி நடத்துவது என்ற முடிவு எடுத்து, அதைச் செயல்படுத்துகின்ற வகையில் இந்த மசோதா கொண்டு வரப்பட்டு இருக்கிறது.

இந்த மசோதாவின் மீது பேசுகின்ற நேரத்தில் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பல்வேறு கருத்துக்களைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இருப்பினும், இந்த மசோதாவை எதிர்ப்பதற்கு அதிலே எந்த விதமான முகாந்திரமும் இல்லை என்று கருதுகிறேன். ஆனால் அது தொடர்பாக பல்வேறு பிரச்சனைகள் இங்கே பேசப்பட்டு இருக்கின்றன. அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தில் உள்ள பல்வேறு பிரச்சனைகள் குறித்துப் பேசி இருக்கிறார்கள். அது தொடர்பாக பல்வேறு வாக்குறுதிகள் தரப்பட்டு இருக்கின்றன. அதை நிறைவேற்றாமல், அல்லது அதைத் தாமதப்படுத்திக் கொண்டு, இப்படிப்பட்ட ஒரு மசோதா கொண்டு வருவது அந்த நிர்வாகத்திற்கு அரசு ஆதரவாக இருக்கும் ஒரு நிலைமை இல்லையா என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் உமாநாத் அவர்கள் கூட கேட்டார்கள்.

அந்த நிர்வாகத்திற்கு ஆதரவாக அரசு இதுவரையிலும் எந்த நிலையையும் எடுக்கவில்லை என்பதை இங்கே நான் முதலில் சொல்லிக் கொள்கிறேன். இன்னும் சொல்லப்போனால் அங்கேயுள்ள தவறான நிலைமைகளை மாற்றுவதற்காகத்தான் இந்தச் சட்ட முன் வடிவு கொண்டு வரப்படுகிறது. ஏற்கனவே அரசு கொடுத்துள்ள வாக்குறுதிகளுக்கு சட்டபூர்வமான நடவடிக்கை எடுக்கின்ற அந்த நோக்கத்தில் இருந்து அரசு எந்த விதத்திலும் மாறவில்லை என்பதை நான் இங்கே வலியுறுத்த ஆசைப்படுகிறேன், அந்த முயற்சிகள் தொடர்ந்து நடைபெற்றுக் கொண்டு இருக்கின்றன.

ஆனால், அந்தப் பல்கலைக் கழகம் எடுத்துள்ள ஒரு முடிவுக்கு அந்த ஒரு நிலைக்கு நாங்கள் ஆதரவாக இருக்கிறோம். ஹைதராபாத் பல்கலைக் கழகம் அல்லது ஜவஹர்லால் நேரு பல்கலைக்கழகம் அல்லது வேறு பல்கலைக் கழகம் ஆகியவற்றில் பட்டப்படிப்பு வகுப்புகள் இருக்கலாம். இந்த அரசைப் பொறுத்த வரையில் ஒரு கொள்கை எடுத்துள்ளது. பல்கலைக் கழகம் என்பது ஒரு விசேஷமான கடமையைச் செய்வதற்கு இருக்கிறது. அதைச் செய்வதிலே பல்கலைக் கழகங்கள் ஈடுபடவேண்டும் என்பதை விரும்புகிறது. இன்றைக்கு தமிழ்நாட்டிலே பல்கலைக் கழகங்கள் ஏற்பட்டு 100 ஆண்டுகள், அல்லது அதற்குக் குறைவான ஆண்டுகள் ஆகியிருந்தபோதிலும், ஆராய்ச்சித் துறையில் கவனம் செலுத்துவதற்கு நாம் தவறியிருக்கிறோம் என்பதை எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

1982 செப்டம்பர் 10] [திரு.செ.அரங்கநாயகம்]

குறிப்பாக ஒரு விஞ்ஞானி குறிப்பிட்டதைப் போல் நம்முடைய பல்கலைக் கழகம் இமீடேடிவ் ரிசர்ச் செய்கின்றதே தவிர சமுதாயத் தேவைகளுக்கான ஆராய்ச்சிகளைச் செய்ய வில்லை என்று குறிப்பிட்டார்கள். நம்முடைய பல்கலைக் கழகங்கள் சமுதாயத்திற்கு தேவைப்படும் ஆராய்ச்சிகளைச் செய்ய வேண்டும் என்று அரசு விரும்புகிறது. குறிப்பாக மதுரை காமராஜ் பல்கலைக்கழகம் சமுதாயத்திற்குப் பயன்படும் வகையில் நல்லமுறையில் பல ஆராய்ச்சிகளை செய்து இருக்கிறது. இப்படி ஒவ்வொரு பல்கலைக் கழகமும் ஆராய்ச்சிகளைச் செய்து ஒரு சர்வதேச மையமாகத் திகழவேண்டும் என்று அரசு விரும்புகிறது. அந்த வகையில் அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம் முடிவு எடுத்து இருப்பதை அரசு வரவேற்கிறது. காரணம் அங்கே பல்லாயிரக்கணக்கான மாணவர்கள் சேர்ந்து கொண்டு ஜாதி, மத அடிப்படையில் போராட்டங்களில் ஈடுபடுவதால், அங்கேயிருக்கும் நிர்வாகமோ துணை வேந்தரோ அதைக் கட்டுப்படுத்த முடியவில்லை என்பதால் சில நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டுள்ளன. அதிலே ஒரு நடவடிக்கை இந்த எண்ணிக்கையை குறைப்பது என்று வருகிறது. ஆக உயர் ஆராய்ச்சிப் படிப்பை அமுல்படுத்த வேண்டுமென்று பேசும்போது, பட்டப்படிப்பை முடவேண்டுமென்று நிலை வருகின்ற போது நாம் அதை ஆதரிக்கிறோமே தவிர நிர்வாகத்தினுடைய நடைமுறைகள் முழுவதையும் ஆதரிக்கிறோம் என்று தயவுசெய்து யாரும் நினைக்க வேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கடந்த நான்கு ஆண்டுகளாக கொஞ்சம் கொஞ்சமாக கட்டுப்படுத்த நாம் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டு வருகிறோமே தவிர நாம் அவர்களுக்கு ஆதரவாக எந்த நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை. நான்கு ஆண்டுகளுக்கு முன்னதாக இருந்த அண்ணாமலை பல்கலைக்கழகம் வேறு, இப்போது இருக்கிற அண்ணாமலை பல்கலைக்கழகம் வேறு. விரைவிலே அங்கே ஒரு நல்ல நிலைமையை உருவாக்க இந்த அரசு முயற்சிகளை மேற்கொண்டிருக்கிறது.

அதைப் போலவே இன்றைக்கு புதிய கல்லூரிகளைத் திறக்கும் போது, அது சிதம்பரமாக இருந்தாலும், வேறு இடமாக இருந்தாலும் அதைச் சுற்றியிருக்கின்ற இரண்டு மூன்று தாலுக்காக்களிலுள்ள மாணவர்களுக்கு அது பயன்பட வேண்டுமென்ற நோக்கத்தில்தான் இதைச் செய்கிறோம். நாம் விரும்புவதும் அது தான்.

இதற்கு முன்னால் இருந்த அண்ணாமலை பல்கலைக் கழகத்தில் பட்டப்படிப்பு இருந்தபோது, அங்கே மாணவர்களைச் சேர்த்துக்கொண்ட போது பெரும்பாலும் அந்த வட்டாரத்தைச் சேராதவர்கள் தான் அங்கே வந்து படித்துக்கொண்டிருந்தார்கள், வேறு பல மாவட்டங்களைச் சேர்ந்தவர்கள் அங்கே வந்து படித்தார்கள். அண்ணாமலை பல்கலைக் கழகம் இருப்பது தென்னாற்காடு மாவட்டமாக இருந்தாலும் பெருமளவில் அது தென்னாற்காடு மாவட்ட மக்களுக்கு பயன்பட்டது என்று சொல்ல முடியாது. அங்கே படிப்பவர்கள் பலர் பெரிய நிலைக்கு வரலாம் வேறு பல வாய்ப்புகளும் ஏற்படலாம். ஆகவே அந்த

[திரு.செ.அரங்கநாயகம்] [1982 செப்டம்பர் 10]

வட்டாரத்தைச் சேர்ந்தவர்கள், அந்த தென்னாற்காடு மாவட்ட மக்கள் அங்கே படிப்பதற்கு வசதி இருந்தால் தென்னாற்காடு மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு நல்ல வசதியாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன்.

அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்திலே நாம் எடுக்கின்ற நடவடிக்கை மூலம் தென்னாற்காடு மாவட்ட மக்களுடைய சமுதாய, பொருளாதார முன்னேற்றத்திற்கு பல ஆராய்ச்சிகள் நடைபெற வேண்டும், அந்த வகையில் முடிவு எடுக்கப்பட வேண்டும். நாம் எடுக்கின்ற நடவடிக்கை அந்த மக்களுக்குப் பயன்பட வேண்டுமென்று இன்றைக்கும் விரும்புகிறோம். இப்படி பல்வேறு திட்டங்களை நாம் பெரிய அளவில் செயல்படுத்துவதாக இருந்தால் எதிர்காலத்தில் அண்ணாமலை பல்கலைக் கழகம் மட்டுமல்ல, எந்தப் பல்கலைக் கழகமாக இருந்தாலும் அது தமிழ் நாட்டிக்கு பயனுடையதாக இருக்கும் என்பதற்காகத்தான் பல்வேறு முயற்சிகளை மேற்கொள்கிறோம். அந்த எண்ணம் நிறைவேறும் என்று கருதுகிறோம். ஆக இன்றைக்கு கொண்டு வந்திருக்கிற இந்த மசோதா அங்கே இன்றைக்கு இருக்கிற சில சங்கடங்களைத் தவிர்க்கக்கூடியதாக இருக்கிறது.

கோர்ட் தீர்ப்பு ஒன்று இருப்பதாகச் சொன்னார்கள். அதற்கு நாம் தடை வாங்கி இருக்கிறோம். இந்த மசோதா நிறைவேறினால் அங்கே கல்லூரி அமைந்து விடும். அதன் பிறகு கோர்ட்டின் மூலம் தக்க முடிவு எடுப்பார்கள் என்று சொல்லி, இந்த மசோதாவுக்கு எல்லோரும் முழு ஆதரவு தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடிக்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவை துணைத் தலைவர்: பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி: “1982 ஆம் ஆண்டு அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழக (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண். 43/1982) ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப் பெற வேண்டும்.”

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப்பெற்று, சட்ட முன்வடிவு பிரிவுவாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப் பெற்றது.

பிரிவுகள் 2, 3 பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்றன.

பிரிவு 1, முகப்புரை, நெடுந்தலைப்பு ஆகியவை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப்பெற்றன.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, 1982 ஆம் ஆண்டு அண்ணாமலை பல்கலைக்கழக (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 43/1982) நிறைவேற்றப்பெறவேண்டும்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, சட்ட முன்வடிவு நிறைவேற்றப்பெற்றது.

1982 செப்டம்பர் 10]

அரசினர் தனித் தீர்மானங்கள்

மின்சார வாரியத்திற்கு கடன் வரம்பு பற்றிய அரசின் செயற் குறிப்பு ஏற்பளிப்பு.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: மாண்புமிகு துணைத் தலைவரவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

“1948 ஆம் ஆண்டு மின்சாரம் (வழங்கல்) சட்டத்தின் (மத்திய சட்டம் 54/1948) 65-வது பிரிவின் (1) உட்பிரிவின் தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்திற்கு ஒரு சமயத்தில் கடனாக அனுநூறு கோடி ரூபாய் இருக்கலாம் என்று மேற்படி சட்டத்தின் அதே பிரிவைச் சேர்ந்த (3) உட்பிரிவின்படி முடிவு செய்யும் மாநில அரசின் செயற்குறிப்பு ஏற்கப்படலாம்.”

[இரவு 6.30]

திரு. துரைமுருகன்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, 400 கோடி கடன் வாங்குவதற்கு இருந்ததை, 600 கோடியாக கடன் வாங்க அனுமதி கொடுங்கள் என்று கேட்டிருக்கிறார்கள். அப்படி 200 கோடி ரூபாய்க்கு மேலே அதிகமாக கடன்வாங்குகிற போது—மின்சாரஇலாகாவிற்கு என்று அதில் ஒரு நிமிடத்திற்குள் பேசுங்கள் என்றால், துணைத்தலைவர் அவர்களே எப்படி பேசமுடியும்?

இந்த மின்சார இலாகாவிற்கு ஏற்கனவே 400 கோடி ரூபாய் வரையில் கடன் வாங்கலாம் என்று அதிகாரம் அளிக்கப்பட்டு, அதை வாங்கி முடித்துவிட்டார்கள். ஆனால் இந்த 400 கோடி வாங்கியதற்குப் பின்னால், அந்த மின்சார வாரியம் நாட்டிற்கு ஆற்றிய பணி என்ன என்பதை பார்த்தால் ஒரு உதாரணத்தில் பார்த்தாலே போதும்.—நான் இங்கே இப்பொழுது தான் வந்தேன் வந்தவுடனேயே இந்த நிதி ஒதுக்கம் பற்றி பார்க்க நேரிட்டது. இரண்டு நாட்களாக நான் வரவில்லை. அப்படியே அசந்துப் போய்விட்டேன்.

6-வது ஐந்தாண்டு பிளானுக்கு டெல்லியிலே போய் கேட்கிற போது நான் அப்போதே இந்த அவையிலேயே அதுபற்றி கேட்டேன். நீங்கள் 3500 கோடி ரூபாய் செலவு செய்யப் போவதாக ஆறாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தில்—சொல்கிறீர்களே அதற்கான பைனான்சியல் ரிசோர்செஸ் எங்கே என்று கேட்ட போது, மார்தட்டித் கொண்டு சொன்னார் நம்முடைய நாவலர் அவர்கள், அருகேயிருந்து தூண்டிவிட்டார் நமது மின்சாரத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் எங்களுக்கு பைனான்சியல் ரிசோர்ஸஸ் எங்கே என்று கேட்கிறீர்கள்? பொன்வினையும். களமாக இருக்கிறது மின்சார மூலம் அதுவிருந்து 250 கோடி ரூபாய்க்கு மேலே எங்களுக்கு

[திரு. துரைமுருகன்]

[1982 செப்டம்பர் 10]

லாபமாக கிடைக்கப் போகிறது என்று சொன்னார்கள். நான் அப்பொழுதே இந்த மாமன்றத்திலேயே சொன்னேன். ஏற்கனவே மின்சார வாரியம் கடனிலே ஓடிக்கொண்டிருக்கிறது. எப்படி ஓட்டினாலும் இருக்கிற கடனை அடைக்கவே சரியாக இருக்குமே' லாபம் எப்படி வரும் என்று. சரி இந்த 400 கோடியை கடனாகப் பெற்றுக் கொண்டு செலவழித்தீர்களே இதனால் நாட்டு மக்களுக்கு என்ன நன்மைகிடைத்தது; இப்பொழுது 600 கோடி ரூபாய் வரையில் கேட்கிறீர்களே, கூரை ஏறி கொழி பிடிக்க முடியாதவன். வானத்தில் ஏறி வைகுந்தத்திற்கு வழிகாட்டுகிறான் என்று சொல்வதைப் போல், மேலும் அந்தக் கடன் தொகையை 600 கோடியாக உயர்த்துவதில் என்ன நியாயம் இருக்கிறது என்பதை மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, நீங்கள் தான் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

அது மட்டுமல்ல. இந்த இலாகாவைப் பொறுத்த வரையில் தமிழகத்திலே பல்வேறு விஷயங்கள் இருக்கின்றன. எனக்குத் தெரியுமா மாண்புமிகு மின்சாரத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் இந்த துறையிலே என்ஜினியரிங் படித்தவர். அந்தத் துறையிலேயே பணியாற்றியவர். ஆனால் அவர் ஏன் இவைகளை எல்லாம் சிந்திக்கவில்லை. அமைச்சர் மிகவும் ஆற்றல் உள்ளவர்தான். அதிலே இங்கே யாருக்கும் சந்தேகம் இல்லை. அவர் கரம் ஏன் கட்டப் பட்டிருக்கிறது என்று தான் புரியவில்லை. இவ்வளவு பணமும் இந்த இலாகாவில் செலவழித்தற்குப் பிறகும் ஏன் இது வெள்ளை யானையாகப் போய்க் கொண்டேயிருக்கிறது என்று தெரியவில்லை ஏற்கனவே வாங்கிய கடனிலே இப்போது என்ன நிலை என்பதைப் பற்றி அவர் சொல்கிறார்.

“The total of the outstanding balance of the various loans raised by the Tamil Nadu Electricity Board upto February 1982 is about 330.00 crores”

ஏற்கனவே வாங்கிய கடனிலே திருப்பிக் கொடுக்க முடியாத நிலையாக பாக்கியாக இருப்பது 330 கோடி ரூபாய். இப்படி வாங்கிய கடனையே திருப்பிக் கொடுக்க முடிக்கவில்லை என்கிறபோது இன்னும் வாங்குகிற பவரை கேட்கிறீர்களே, எதை வைத்துக் கொண்டு அந்த கடனை நீங்கள் திருப்பித் தருவீர்கள்? திருப்பிக் கொடுக்கிற யோக்கியதை உங்களுக்கு உண்டு என்று எப்படி நம்புவது?

அப்படி மின்சாரமாவது நாட்டிலே பெருவாரியாக உபயோகப் படுகிறதா என்று பார்த்தால் இல்லை. கிணற்றிலே தண்ணீர் இல்லை. இறவைக்கு மின்சாரம் இல்லை. நாட்டிலே வறட்சி, ஊராட்சிகளிலே பல்புகள் எரிகின்றன்தா என்றால், பல்புகளும் எரிவதில்லை; பஞ்சாயத்துத் தலைவரும் இல்லை.

1982 செப்டம்பர் 10] [திரு. துரைமுருகன்]

மின்சாரத்திற்கு என்று நிலக்கரி வாங்கியிருக்கிறீர்கள். இந்த சபையிலேயே நண்பர் திருவேங்கடம் அவர்கள் இது குறித்துப் பேசியதாக எனக்கு நினைவு. மின்சாரத்திற்கு நிலக்கரி வாங்கியிருக்கிறீர்கள். வாங்கிய நிலக்கரி என்ன ஆயிற்று? யாரோ தனியார்கள் அதனை எடுத்துக் கொண்டு போய்விட்டார்கள். ஆனால் வாங்கிய நிலக்கரிக்கு இந்த மின்சார இலாகா பணம் கட்டிக் கொண்டிருக்கிறது. இன்னும் சொல்லப்போனால், அரசாங்கத்தின் வரவுகளில் பெரும் பகுதியை விழுங்கிக் கொண்டு, ஒரு வெள்ளையானை இலாகாவாகத்தான் இந்த மின்சார இலாகா இயங்கிக் கொண்டிருக்கிறது.

இந்த சட்டசபையிலே, துணை மாணியமானாலும் சரி, நிதி ஒதுக்கீடா னரலும் சரி, அல்லது வேறு எதற்காக இருந்தாலும் சரி அவ்வப்போது இந்த மின்சார இலாகாவிற்கு ஏதாவது ஒரு தொகையை ஒதுக்கக்கோருகிறார்கள். நம்முடைய நாவலர் அவர்கள் தமிழ் படித்தவர்கள் தொல்காப்பியம், அகநானூறு, புறநானூறு என்று கரைத்துக் குடித்தவர். பாவம் அவருக்கு இந்த மின்சாரத் துறையின் கணக்கு வழக்குகள் சரியாக புரியாததால், நீங்கள் சுலபமாக நிதி ஒதுக்கத்திலிருந்து அதிகமான பணத்தை மின்சார இலாகாவிற்கு என்று எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறீர்கள் என்கிற குற்றச்சாட்டை நான் இங்கே எடுத்து வைக்க விரும்புகிறேன். (கிரிப்பு) (குறுக்கீடு)

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் இது போன்ற ஒரு குற்றச்சாட்டை மாண்புமிகு நிதிமைச்சர் அவர்கள் மீது சுமத்த வேண்டாம். It is an insinuation. You shouldn't do that.

திரு. துரைமுருகன்: இதிலே விவகாரமாக கணக்குவழக்குகள் அதிகமாகப் பண்ணியிருக்கிறீர்கள் என்று சொன்னேன். 'எந்த வருடம் பட்ஜெட் ஒதுக்கீட்டைப் பார்த்தாலும் நமது மாநிலத்தின் பெரும்பகுதி வருவாய், மின்சார இலாகாவிற்கே ஒதுக்கப் பட்டிருக்கிறது என்பது தெரியும்.

ஆனால் நிலைமை என்ன? எல்லாம் இருக்கின்றன. திட்டங்கள் எல்லாம் தீட்டப்பட்டிருக்கின்றன. வேலைகள் எல்லாம் மும்முரமாக நடைபெற்றுக்கொண்டு இருக்கின்றன. டென்டர்கள் எல்லாம் கோரப்பட்டிருக்கின்றன. மேட்டூர் டாம், லோயர் டாம் எல்லா டாம்களும் கட்டப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால் நாட்டிலே மின்சாரம் இல்லை. இன்றைக்கு பம்ப்செட்டுக்கு மின்சார கனெக்ஷன் கொடு என்று கோர்ட்டால் கிடைக்கவில்லை. டிரான்ஸ்பார்மர் கிடையாது. கோரளாவைக் கேட்டிருக்கிறோம் என்று சொல்லி அமைச்சர் அவர்கள் அங்கே போகப்போகிறார்கள். ஆவன நடைபெறும், அஞ்ஜேல், அவரையில் வயல் சாயட்டும், இந்த நிலைமையைத் தான் நீங்கள் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். வேறு எதுவும் உதராணம் வேண்டாம். கவர்ன்மெண்ட் எஸ்டேட்டுக்கு போங்கள், அங்கே விளக்குகள் எப்படி எரிகின்றன? மங்கலாக எரி

கின்றன. மினுக்கு மினுக்கென்று எரிகின்றன. எம்.எல்.ஏ. ஹாஸ்டலுக்கே இந்த நிலைமை. ஏன்? மின்சாரத்திற்கு பவர் லோட்கிடையாது. ஏன் கிடையாது. மின்சாரம் ப்ரைட்டாக எரியவில்லை. எனவே எனக்கு 400 கோடி என்று இருப்பதை 600 கோடியாகக் கொடுங்கள் என்று கேட்டு கடன் வாங்குவதற்காகவே வந்திருக்கிறார் அமைச்சர் அவர்கள். ஆனால் இங்கே அமைச்சர் அவர்கள் 400 கோடி ரூபாய் கடன் வாங்குகிற அதிகாரம் இந்த இலாகாவிற்கு உண்டு. ஆனால் தேவையில்லை. 200 கோடி ரூபாய் போதும் இங்கே 400 கோடியை 200 கோடியாக ஆக்குங்கள் என்று ஒரு திட்டத்தை இந்த அவையில் கொண்டு வந்திருந்தால் சபாஷ் என்று அமைச்சருக்கு சபாஷ் போட்டுப் பாராட்டி இருப்பேன். ஆனால் அவர்களோ 400 கோடியை 600 கோடியாக ஆக்குங்கள் என்று கேட்கிறார். 600 கோடி என்ன 800 கோடி எடுத்துக் கொள்ளுங்கள், ஏற்பட்டிருக்கின்ற நிலைமை என்ன? மின்சாரம் இல்லை. அமைச்சர் சொல்கிறார் மின்சார கட்டுவராது. அதற்கு தேவை இருக்காது என்று. அப்படி சொல்ல அதைப் பேப்பரில் பார்க்கிறோம். சட் என்று கரண்டி ஆப் ஆகிவிடுகிறது. இப்படியே போய் ஒரு நாள் இந்த அவையிலே கூட லைட் ஆப் ஆகிவிட்டது, மின்சாரம் இருக்கிறதா ட்ரான்ஸ்பார்மர் இருக்கிறதா எவ்வளவு ட்ரான்ஸ்பார்மர் திருடு போகிறது தெரியுமா? இதில் ஜினியர்ஸ் அதிகம் பேர் இந்த இலாகாவிலே இருக்கிறார்கள் ஆனால் சிப்பந்திகள் குறைவு. இவர்கள் என்ன சொல்கிறார்கள் குழுக்கட்டியிருக்கிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். அதற்கு எவ்வளவு பணம் செலவாகிறது தெரியுமா? அது மட்டுமல்ல. இந்த இலாகாவிலே இப்போது ஒரு புதுத்திட்டம் கொண்டு வந்தார்கள். கொண்டு வாருங்கள், அதிலே எனக்கு மாறுபட்ட கருத்து இல்லை, ஆனால் ஓடினவனுக்கு ஒன்பதாம் இடத்தில் குரு கெட்டவனுக்கு அஸ்டமத்தில் சனி என்பதைப் போல எவன் கட்ட வில்லையோ அவன் கட்டாமலே இருக்கிறான். கட்டியவன் கட்டிக் கொண்டே இருக்கிறான். ஆனால் நீங்கள் என்ன சொன்னீர்கள். வீட்டுக்கு வீடு வந்து எவ்வளவு மீட்டர் ஓடி இருக்கிறது என்று பார்த்து விட்டு போவார்கள் என்று சொன்னீர்கள் எங்கள் வீட்டில் அப்படி வந்து பார்த்து விட்டுப் போய் மூன்று மாதம் ஆகிறது. திருப்பி வந்து பார்த்தே இல்லை ஆனால் அமைச்சர் சொல்கிறார் நல்ல திட்டம் தானே என்று ஆனால் கணக்கெடுப்பவரே வருவதில்லை. பணத்தை எடுத்துக் கொண்டு போனால் அடுத்த மாதம் வாங்குகிறேன் போ என்று சொல்கிறார்கள். இப்படி வசூலிக்க முடிவதைக் கூட வசூலிக்கவில்லை. கோடிக்கணக்கான பணத்தை பல மில் முதலாளிகள் கட்டாமல் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் மீது எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கை என்ன? அவர்கள் ஸ்டே வாங்கப் போவார்கள் ஆனால் இப்போது அரசாங்க வக்கீல் ஆஜர் ஆகமாட்டார்கள். ஏன் அவன் வீட்டில் கல்யாணமோ என்னவோ. இப்படி பல கோடி ரூபாய்தேங்கியிருப்பது பற்றி இந்த அவையிலே பேசியிருக்கிறோம். பல முறை சண்டித்து இருக்கிறோம். ஆனால் இவ்வளவு விவர மும்மாண்புமிகு மின்சாரத் துறை அமைச்சருக்குத் தெரியாதா என்றால் நன்றாகத் தெரியும். தெரிந்த பிறகுமே ஓநடவடிக்கை எடுக்கவில்லை, யாம் அறியோம் பராபரமே. அவரை எதுகட்டுப்

1982 செப்டம்பர் 10] [திரு.துரைமுருகன்]

படுத்தியிருக்கிறது என்பது தெரியவில்லை. ஆனால் சுருக்கமாகச் சொன்னால், இந்த அரசாங்கத்திற்கு வருகின்ற மொத்த வருமானத்தைக் கூட நீங்கள் இந்த இலாகாவிற்கு செலவு செய்யுங்கள் அப்போதும் கூட இந்த இலாகா உருப்படப்போவதில்லை. அரசாங்கத்தின் வருமானத்தை தீன்று மின்சார வாரியம் ஒரு வெள்ளையாடணயாக ஆகப்போகும் நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கின்றது. 600 கோடி ரூபாய் கடன் கேட்டிருக்கிறது எண்ணை கடையைக் கிண்டி பிள்ளை பிழைக்கப்போவதில்லை. ஆகவே 400 கோடி ரூபாய் கடன் என்பது 600 கோடியாக ஆனது என்பதைத் தவிர இதனால் மக்களுக்கு எந்தவித நன்மையும் ஏற்படப்போவதில்லை. உங்கள் காலத்தில், மின்சார இலாகாவைக் கட்டளையாக ஆக்கி விட்டு சென்று விட்டார் பன்ருட்டியார் அவர்கள் என்று பின்னால் வருபவர்கள் சொன்னால் எங்கள் மனம் கஷ்டப்படுமே என்பதற்காக இந்த திட்டத்தை வாபஸ் வாங்கிக் கொள்வது நல்லது என்று கூறி அமர்கிறேன்.

THIRU. K.S.G. HAJA SHAREEF: Mr. Deputy Speaker Sir, This is a resolution seeking permission to extend the limit of loan obtainable by the Tamil Nadu Electricity Board upto Rs.600 crores. If this amount is going to be spent in a very useful manner I certainly welcome it. But I have got to inform the Hon'ble Minister the practical things that are going on now.

Till about two years ago every month the meter checking inspector or person used to come and check the meter and every month the payment will be made. But for the last 2 years, this is not the case. The checker comes only once in three or four months and at any rate not less than once in two months. If this is the case either at Madras or throughout the State will it not amount to loss of revenue to the Government and the Electricity Board? What is the difficulty in checking up and collecting the money every month. If the money is sent to the office even after two or three months, the people in the office asks us to come after 10 days when he will accept the payment. I can say this with a definite example.

Last month in a particular place the checking was made after three months and the bill was sent for about Rs: 1800/-. When the party went to remit the same, the office at the Creams Road said that "we have not yet received the proper data. You may please come after 10 days." This is a horrible thing. Why should the people be penalised by way of asking them to pay for three months at a time. Only rich people can pay such huge amount. What about the millions of people who have got small house connections and who would like to pay every month and who cannot pay the dues of two, three months together. Will the Government accept if such people

[திரு. கே. எஸ். ஜி. ஹாஜாசெரீப்] [1982 செப்டம்பர் 10]

come forward to pay the dues in 2, 3 monthly instalments. All these things should have to be checked. We know that the electricity plays an important role. Without power nothing can be there. I always used to joke with the Electricity Minister "you are a powerful minister. But you are not giving us enough power"

(இரவு 6.40)

I just glanced through the statement of his speech. I found that about 1 lakh and 20 to 30 thousand tonnes of coal is necessary, whereas that amount of coal cannot be transported. But, if a dump is treated at Haldia or at Calcutta I can give my assistance in the transportation of coal by the Steamers. Not only 1 lakh 20 thousand tonnes, they can even transport 1 lakh 75 thousand tonnes by this arrangement. He should see that proper dump of at least 3 or 4 ships load cargo is always kept available at Calcutta or Haldia so that the ship movement can be made remunerative. Instead of that, I learn from the papers, you wanted to acquire 3 ships from a Japanese Company at a cost of about Rs.60 crores. Whereas originally the proposal was to acquire three steamers at a cost of Rs.100 crores. That proposal has now been left.

The Karnataka Government had acquired steamers and they had been running steamers and met with very heavy loss. With the result the steamers had been sold to one of the subsidiary companies of the Government of India. It is not an easy joke to run steamers. When the ship owners do not come forward to help you to bring coal why should why the Government venture on such things?

The department should come forward to mitigate the hardships caused to the Industrialists and the people and see that they serve the people.

Now-a-days I find that most of the road lights are not burning properly. Even in the Marina the lights are not burning properly. With the result the people fall on each other. I have pointed out umpteen number of times that this should be rectified. I do not know why this has not been rectified at all. Whenever I telephone to the Corporation or to the Electricity Board, I am told that there are no cables. How long they can repeat the same excuse? The department concerned should rectify all these things.

Now the Hon. Minister has assured that there will not be much difficulty in supplying electricity, since Kerala has come forward to supply more power. The Hon. Minister should see that all the difficulties experienced by the people in remitting the consumption charges

[1982 செப்டம்பர் 10]

[திரு. கே. எஸ். ஜி. ஹாஜாசேரீப்]

are rectified and see that the practice of taking meter reading once in two, or three months should be put an end. Responsible persons should be entrusted with the job of going to each and every house every month and prepare the consumption charge bills and see that the amounts are being collected properly. Thank you.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்—தலைமை)

*மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: தலைவர் அவர்களே, இந்தத் தீர்மானத்தைப்பார்க்கிறபோது, மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் வரவேற்காமல் இருப்பதைக் கண்டு ஆச்சரியப்பட்டேன். அதற்கு மாறாக குறை சொன்னார்கள் என்று கருதுகிறபோது, ஒரு வேளை எதிர்க்கட்சி என்ற காரணத்தினால், குறை சொல்ல வேண்டுமென்ற ஒரு அடிப்படையில் சொல்லியிருப்பார்களோ என்று நான் அஞ்சுகிறேன். ஏன் என்றால் கடன் என்றால் கேட்டால் யாருக்கும் கிடைக்காது. கடன் பெறுவதற்குக் கூட ஒரு தகுதி வேண்டும். எல்லோருக்கும் எளிதில் யாரும் கடன் கொடுத்து விட மாட்டார்கள். ஆகவே, 400 கோடி ரூபாய் அளவுக்குக் கடனைப் பெற்று மின்வாரியம் தன்னுடைய பணியை ஆற்றிக் கொண்டிருந்து இன்று 610 கோடி ரூபாய் அளவுக்குக்கடனை உயர்த்துகிறது என்றால் அது தக்க முறையில் பணி ஆற்றுகிறது என்பதற்கு இதைவிட வேறு எடுத்துக்காட்டு தேவையில்லை. மாண்புமிகு துரைமுருகன் அவர்கள் கூரை ஏறி கோழி பிடிக்காதவர்கள் வானத்தைக் கீறி வைகுண்டத்தைக் காட்ட முடியுமா? என்று கேட்டார்கள், இங்கே கூரை ஏறி கோழியை பிடித்து கோழியிடுகிற முட்டையைக் கைப்பற்றி குழம்பும் வைத்து சாய்பிட்டுவிட்டு இதை கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம், என்று நான் அவர்களுக்குத் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். வாங்குகிற கடன் சரியாக செலவு செய்யப்படுகிறதா, சரியான நோக்கத்திற்கு செலவு செய்யப்படுகிறதா என்று ஆய்வு செய்வதற்கு மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கு கடமை உண்டு, பொறுப்பு உண்டு, அந்த ஆய்வு மின் வாரிய நிதி நிலை அறிக்கை விவாதத்தின் போது அந்த ஆய்வு செய்வதற்கு வாய்ப்பு இருக்கின்றது. ஆகையால் இந்த ஆய்வினை அந்த நேரத்திலே வைத்துக் கொள்வது அவசியம் இல்லை என்று கருதுகிறேன். இன்னொன்றையும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். தமிழக மின் வாரியத்தைப் பொறுத்த வரையில் அண்மையில் டெல்லியில் நடந்த மின்துறை அமைச்சர்கள் மாநாட்டிலே கூட சிறந்த முறையில் செயலாற்றி வருகிற மின்வாரியம் தமிழக மின் வாரியம் என்று மத்திய அரசைச் சேர்ந்த அமைச்சர் அவர்களே பாராட்டுகின்ற அளவுக்குத் தன்னுடைய கடமையை ஆற்றி வருகிறது.

[திரு. ச. இராமச்சந்திரன்]

1982 செப்டம்பர் 10]

இந்தச் சமயத்தைப் பயன்படுத்தி சிலயிடங்களில் மின்சாரம் தருவதிலே உள்ள குறைப்பாட்டினைச் சொன்னார்கள். மாண்புமிகு ஹாஜா சரீப் பேசுகிறபோது கடற்கரையில் இருக்கிற விளக்குகள் சரியாக எரிவதில்லை என்றும், மாண்புமிகு துறைமுருகன் பேசுகிறபோது அரசாங்க விடுதி, சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் விடுதி அங்குள்ள சட்டங்களில் இருக்கக்கூடிய விளக்குகள் சரியாக எரிவதில்லை என்றும் சொன்னார்கள். குறை சொல்வதிலே கூட ஒரு நல்ல உதாரணம் இவர்களுக்கு கிடைக்கவில்லையே என்று நான் நிச்சயமாக ஏங்கிக் கொண்டு இருந்தேன். ஏன் என்றால் இரண்டுமே மின் வாரிய பராமரிப்பிலே இல்லை. கடற்கரையிலே உள்ள விளக்குகளைப் பராமரிப்பது மாநகராட்சி. அரசாங்க எஸ்டேட்டிலுள்ள கட்டிடங்களில் இருக்கின்ற விளக்குகளைப் பராமரிப்பது பாதுப்பணித்துறை. இருந்தாலும் அதை விடுத்து மின்வாரியத்தைக் குறை சொல்கிறார்களே என்று கருதுகிறபோது விவரம் தெரிந்த உறுப்பினர்களே இப்படி பேசினால் விவரம் தெரியாத மக்கள் குறை கூற மாட்டார்களா என்று நினைக்கத்தான் எனக்குத் தோன்றுகிறது.

THIRU. K.S.G. HAJA SHAREEF: Sir, you are only supplying electricity through various agencies.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: சொல்ல வேண்டிய நேரத்திலே சொல்ல வேண்டிய இடத்திலே சொல்லியிருந்தால் அதற்குரிய அமைச்சர் தக்க பதிலைத் தந்திருப்பார் என்பதற்காகத்தான் சொல்கிறேன். அதற்கு மாறாக இந்தத் தீர்மானத்திலே போய் அதை உதாரணமாக விவரம் தெரிந்த உறுப்பினர்களே கொடுத்தார்களே என்பதற்காகத்தான் சொன்னேன்.

இன்னொன்றையும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன், சரியாக பில் வரவில்லை கட்டணம் செலுத்த முடியவில்லை என்ற குறைகளைச் சொன்னார்கள். அதைப்பற்றி சென்ற மின்வாரிய நிதிநிலை அறிக்கை விவாதத்தின் போது நீண்ட நேரம் அதற்கான விளக்கங்களை எல்லாம் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறேன். ஒரு நிறுவனத்தை நடத்துவது என்பது நினைத்த மாத்திரத்திலே நடத்தக்கூடிய நிலையில் இன்றைய ஜனநாயக அடிமப்பு இல்லை. தொழிற்சங்கங்கள் இருக்கின்றன. நிர்வாகம் சொன்னாலும் தொழிற்சங்கங்கள் ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டும். அதுவும் போக நீதிமன்றங்கள் வேறு இருக்கின்றன. ஆக நீதிமன்றங்களின் தீர்ப்புக்கு கட்டுப்பட்டு ஆக வேண்டும். இவ்வளவு சிக்கல்கள் எல்லாம் இருந்தபோதும் கூட இந்த மாதத்தில் இதுவரை இல்லாத அளவுக்கு ரேக்கார்டு கலெக்ஷன் என்று சொல்வார்களே அந்த அளவுக்கு வசூல் அதிகமாகி இருக்கின்றது. 600 கோடி ரூபாய் கடன் தொகை வரம்பை உயர்த்த வேண்டும் என்று கேட்பதே இந்த ஆண்டு நாம் 219 கோடி ரூபாய்க்கு மூலதன செலவுக்குத் திட்டமிட்டு இருக்கிறோம் அந்த 219 கோடி ரூபாய் மின் உற்பத்தி திட்டங்கள், மின்சாரத்தை விநியோகிப்பதற்கான திட்டங்கள் இவைகளுக்காக முதலீடுசெய்கின்ற அந்தகாரணத்திற்காகப்பயன்படுத்தப்படுகிறது.

[1982 செப்டம்பர் 10]

[திரு. ச. இராமச்சந்திரன்]

அவைகளை ஒழுங்காக நிறைவேற்றுகிறபோது மின் பற்றாக்குறை நீங்குவதற்கு நமக்கு வாய்ப்பு கிடைக்கிறது. ஆகவே இதை எல்லோரும் ஏகமனதாக நிறைவேற்றித் தர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, இதை ஒயிட் எலிபெண்டு என்று திரு. துரைமுருகன் அவர்கள் சொன்னார்கள், ஒருவேளை அவர்கள் ஆங்கில நாட்டுக்குப் போய் வந்தகாரணத்தால் அங்கே பயன்படுத்துகின்ற ஒயிட் எலிபெண்ட் என்ற வார்த்தையை இங்கே பயன்படுத்த வேண்டும் என்ற காரணத்தால் இங்கே பயன்படுத்துகிறார்களோ என்று (தரியவில்லை). ஆகவே தமிழ்நாட்டில் ஒரு நல்ல அழகான பழமொழி உண்டு. யானை இருந்தாலும் ஆயிரம் பொன், இறந்தாலும் ஆயிரம் பொன். ஆகவே தமிழக மின்வாரியத் துறையைப் போலுத்த வரையில் விவசாயத் துறையிலும், தொழில்துறையிலும் சமசுத்துறையிலும் போருளாத ர முன்னேற்றத்தை ஏற்படுத்த சிறந்த முறையிலே பணியாற்றி வருகிறது என்பதைத் தெரிவித்து இதை நிறைவேற்றித் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவை முன் உள்ள கேள்வி:

“1948-ஆம் ஆண்டு மின்சாரம் (வழங்கல்) சட்டத் தின் (மத்தியச் சட்டம் 541/948) 65-வது பிரிவின் (1) உட்பிரிவின்படி, தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத் திற்கு ஒரு சமயத்தில் கடனாக அறுநூறு கோடி ரூபாய் இருக்கலாம் என்று மேற்படிச் சட்டத்தின் அதே பிரிவை சேர்ந்த (3) உட்பிரிவின்படி முடிவு செய்யும் மாநில அரசின் செயற்குறிப்பு ஏற்கப்பட லாம்”

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப் பட்டது.

(இரவு 6.50)

(ஆ) அரசியலமைப்பு (நாற்பத்தி ஆறாவது திருத்த) சட்டமுன்வடிவு 1982—பேரவையின் ஏற்பளிப்பு.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: தலைவர் அவர்களே, கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை நான் மாழிகிறேன்:

“நாடாளுமன்ற இருஅவைகளிலும் நிறைவேற்றப்பெற்ற 1982 ஆம் ஆண்டு அரசியலமைப்பு (நாற்பத்தி ஆறாவது திருத்த) சட்ட முன்வடிவினால் செய்யக் கருதப் பெற்றுள்ள, இந்திய அரசிடல் அமைப்பின் 368-வது பிரிவின் (2) பகுதியின் வரம்பு நிபந்தனையின் கீழ் வரும் திருத்தங்களுக்கு இப்பேரவை ஏற்பளிக்கின்றது.”

1982 செப்டம்பர் 10]

திரு. அ. ரகுமான்கான் : மன்றத்தினுடைய மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, இது மாநில அதிகாரம் பற்றிய மிக முக்கியமான பிரச்சினையாகும். ஆகவே அமைச்சர் அவர்கள் இதைப் பற்றிய விளக்கத்தைச் சொல்வார்களேயானால் உறுப்பினர்கள் பேசுவதற்கு வசதியாக இருக்கும் என்பதை நான் தங்கள் மூலம் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : இதுபற்றி நாடாளுமன்றத்தில் விவாதம் நடந்து அந்த விவாதங்கள் எல்லாம் உறுப்பினர்களுக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. அதற்கு மேல் நான் என்ன அதிலே விளக்கம் தரவேண்டியிருக்கிறது.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : லோக் சபாவினுடைய டிபேட்ஸ் எங்களிடத்திலே கொடுக்கப்பட்டிருப்பது உண்மைதான். நான் கேட்க விரும்புகிறேன், அதிலே உள்ள பல்வேறு பிரச்சினைகள் பற்றி அரசாங்கத்தின் கருத்துக்கள் சொல்லப்பட வேண்டும். இதைக் கொண்டுவந்திருப்பது மத்திய சர்க்கார். ரேடிபிகேஷனுக்காக நமக்கு இதை அனுப்பி இருக்கிறார்கள். ஆகவே அரசுத் தரப்பில் அதனுடைய விளக்கத்தைச் சொல்ல வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, இந்தத் தீர்மானத்தை நிறைவேற்றவேண்டுமென்று அரசு கோருகிறது.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : அரசு இந்தத் தீர்மானத்தை இங்கே கொண்டுவந்து ஆதரிப்பதாகச் சொல்லியிருப்பதாக நான் கருதுகிறேன். அப்படியானால் இங்கே இருக்கக்கூடிய இந்தத் தீர்மானத்தையொட்டிய விவாதம் அப்படியே ஆங்கிலத்தில் அச்சடித்துக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது, இதிலே உள்ள பல்வேறு உறுப்பினர்களுக்கு—நான் சொல்வதை யாரும் தவறாகக் கருதக் கூடாது—தமிழில் கொடுத்தால்தான் விளக்கமாக இருக்கும். ஆங்கிலம் தெரியாத உறுப்பினர்கள் எப்படி இதைப் புரிந்து கொள்ள முடியும்? ஆகவே சுருக்கமாக ஷார்ட் அன்ட் ஸ்வீட் என்ற முறையில் அமைச்சர் அவர்கள் விளக்கத்தைத் தர வேண்டும்.

திரு. கே. எ. ஜி. ஹாஜாய் : தலைவர் அவர்களே, சுருங்கச் சொல்லி விளங்க வைத்தல் என்று சொல்வார்கள், அதைப் போல அமைச்சர் அவர்கள் சுருக்கமாகச் சொன்னால் எல்லோரும் விளங்கிக் கொள்வதற்கு உகரியமாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : தலைவர் அவர்களே ஆங்கிலத்தில் இருப்பதாக உறுப்பினர் திரு. ரகுமான்கான் அவர்கள் சொன்னார்கள். அவர் படித்துவிட்டார். ஆகவே அவர் பேசிவிட்டால் எல்லோருக்கும் தெரிந்துவிடும். ஆகவே உறுப்பினர் அவர்கள் பேசட்டும்.

[1982 செப்டம்பர் 10]

திரு. அ. ரகுமான்கான்: தமிழ் ஆட்சிமொழியாக சட்ட மன்றமொழியாக இருக்க வேண்டுமென்று விரும்புகிறார். ஆங்கிலத்திலே மட்டும் இது தரப்படாமல் இந்தியிலும் கூட தரப்பட்டிருக்கிறது. சில அமைச்சர்களுக்கு இந்தி தெரிந்தால் கூட படித்துக் கொள்ளலாம் தமிழில் கொடுக்கப்படவில்லை. ஆங்கிலம் தெரியாத உறுப்பினர்கள் இருக்கிறார்கள். இதை மொழிகின்ற அமைச்சர் அவர்கள் கூட இதைத் தமிழில் சொல்லவில்லை. எனக்கு ஆங்கிலம் தெரியும் அது வேறு விவகாரம்.

'In the interest of the members of the Assembly' அமைச்சர் அவர்களை நான் கேட்டுக் கொள்வது மத்திய சர்க்கார் கொண்டு வந்திருக்கின்ற இந்தத் தீர்மானம் இங்கே ரேடி பிகேசனுக்காக அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே இந்த அரசாங்கத்தின் சார்பில் இந்தத் தீர்மானம் என்ன என்பது சொல்லப்பட வேண்டும். ஆதரிக்கிறோம் என்று சொன்னால் நாங்களும் திரும்பவும் ஆதரிக்கிறோம் என்று சொல்ல வேண்டும் நான் சபாநாயகர் அவர்களுக்கு தமிழ் தெரியாத உறுப்பினர்களுடைய உரிமை இதனால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இன்றைக்குக் கடைசி நாள் நேரமில்லை. தாங்கள் பேசவேண்டிய கருத்துக்கள் ஏதாவது இருந்தால் ஒன்றிரண்டு கருத்துக்களைச் சொல்லலாம்.

திரு. துரைமுருகன் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, அரசாங்கம் ஒரு அறிக்கை கொடுக்கிறது. இதில் இந்தச் சமாச்சாரம், இதனால் இதன் மேல் விவாதம் என்று கொடுக்க வேண்டுமா இல்லையா? இது ஆங்கிலத்தில் இருக்கிறது. இது சன்கட்டு வித்தையைப் போல இருப்பதால் தமிழில் அரசாங்கம் கொடுக்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, உறுப்பினர் அவர்கள் தெரிந்து கொண்டே கேட்கிறார்கள். சாதாரண ஒரு சட்டத் திருத்தம் தான் இது. விற்பனை வரியை விதிப்பதற்கு மாநில அரசிற்கும் மத்திய அரசிற்கும் அதிகாரங்கள் இருக்கின்றன. ஆனால் ஒரு திறுவனம் ஒரு மாநிலத்தில் உற்பத்தி செய்கிற தனது பொருள்களை இன்னொரு மாநிலத்திலுள்ள தன்னுடைய கிளை அலுவலகங்களுக்கு அனுப்புகிற போது அது விற்பனையாக கருதப்பட மாட்டாது. விற்பனை வரி விதிப்பதற்கு அரசிற்கு அதிகாரம் இல்லை. இந்திய அரசிற்கும் அதிகாரம் இல்லை மாநில அரசிற்கும் அதிகாரம் இல்லை. இந்தச் சட்டத்திருத்தத்தின் மூலம் அந்த அதிகாரத்தைத் தான் கொடுக்கிறோம்.

1982 செப்டம்பர் 10]

திரு. க. அன்பழகன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அரசாங்கத்தின் சார்பாக சொல்லப்பட்ட இந்த வினக்கம் தனிப்பட்ட ஒரு நிறுவனம் தான் உற்பத்தி செய்கிற பொருள்களுக்கு இங்கே விற்பனை வரி செலுத்தாமல் தன்னுடைய துணை நிறுவனத்திற்கு, கிளை நிறுவனத்திற்கு வேறு மாநிலத்திற்கு அனுப்பி அதன் மூலமாக வணிகம் செய்கிறபோது அரசை ஏமாற்றுகிறார்கள், அதிலே யிருந்து அதைத் தடுப்பதற்காக என்று சொல்கிற அந்தக் கொள்கையை வரவேற்பதிலே யாருக்கும் மாறுபாடு இருக்காது. ஆனால் அப்படிப்பட்ட ஒரு நிலைமை ஏற்படுகிற போது அந்த வரியை வசூலிக்கிற போது மாநில அரசிற்கு என்ற முறையிலே இங்குத் திருத்தம் வருகிறதா? இந்தத் திருத்தத்தின் மூலமாக மத்திய அரசு தான் வசூலிக்கும் என்ற நிலைமை வருகிறதா? Is there any infringement on the right of the State Government by the Centre or not அந்த அடிப்படையிலே மாநில அரசு தன்னுடைய நிலைமையை விளக்கி விடுமானால், அரசாங்கநிர்வாகத்திலே இருப்பவர்கள் என்பதாலே அரசு அதை விளக்கி விடுமானால், மாநில அரசுக்கு எந்தவிதமான இழப்பும் இல்லாமல் நியாயமான முறையிலே விற்பனை வரி வசூலிக்க இந்தச் சட்டம் வகை செய்கிறது என்ற நம்பிக்கையோடு இது வரவேற்கப்படுமானால் இதை ஏற்றுக் கொள்வதிலே எதிர்க்கட்சிக்கு எந்தவிதமான மாறுபாடும் இல்லை என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இன்டர் ஸ்டேட் சேல்ஸ் டாக்ஸ் இப்போதும் மத்திய அரசு தான் வசூலித்து மாநில அரசுகளுக்குக் கொடுக்கிறது. கன்சைன்மெண்ட் என்ற காரணத்தாலே அவர்களுக்கு டாக்ஸ் வசூலிக்க முடியவில்லை. அதனால் எவேஷன் இருக்கிறது. கன்சைன்மெண்ட் டாக்ஸ் வசூலித்து அவர்கள் நமக்கு கொடுப்பார்கள். அது தான் இதிலே இருக்கிறது.

திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தச் சட்ட திருத்தத்திலே செண்ட்டர் ஸ்டேட் ரிலேஷன்ஸ் சம்பந்தமான ஒரு பிரச்சனை அடங்கியிருக்கிறது என்ற காரணத்தாலே அது சம்பந்தமாக ஒரு சில கருத்துக்களை இந்த நேரத்திலே சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்தச் சட்டத்தை பொதுவாக மார்க்கிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி வரவேற்கிறது. இந்தச் சட்டத்தை ஏற்கனவே கொண்டு வந்திருக்க வேண்டும் என்பது எங்களுடைய கருத்து. காலம் சடந்து கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிற ஒரு சட்ட திருத்தமாக இருந்தாலும் கூட இது சம்பந்தமாக நிலை இன்று நேற்று ஏற்பட்ட பிரச்சனை அல்ல. 1958-லே சுப்ரீம் கோர்ட் கானன் அண்ட் டங்கர்லியிலிருந்து 1978 வரையில் பல்வேறு கேஸ்களில் கொடுக்கப்பட்ட தீர்ப்புகளின் விளைவாக இந்த நாட்டிலே வியாபாரம் செய்யக் கூடியவர்கள் விற்பனை வரியிலிருந்து அதைச் செலுத்தாமல் தப்பித்துக் கொள்கிற நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது.

[1982 செப்டம்பர் 10]

[திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன்]

(இரவு 7-00)

அது சம்பந்தமாக என்ன, என்ன நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டுமோ, அந்த நடவடிக்கைகள் மத்திய அரசால் காலா காலத்திலே எடுக்கப்படவில்லை, என்பதை நான் இந்த நேரத் திலே சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். ஆனால் இந்த விஷயத் தில் இருக்கக் கூடிய பிரச்சனை என்னவன்றால், மத்திய அரசு, ஏற்கனவே மாநில அரசுகளுடைய அதிகாரங்களைக் கட்டுப்படுத்துவது, குறைப்பது என்ற அந்த மனப்பான்மை வைத்திருப்பதன் காரணமாகத்தான் இந்தப் பிரச்சனை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஏனென்றால், இந்தச் சட்டம் சம்பந்தமாக, இப்பொழுது அரசியல் சட்டத்திலேயே திருத்தம் கொண்டு வந்திருக்கக்கூடிய நேரத்தில், இந்த அரசியல் சட்டத்தை உருவாக்கக் கூடிய நேரத்தில், மைய அரசு, 1935-ஆம் ஆண்டிலே மாநில அரசுகளுடைய அதிகாரங்களைக் குறைப்பதற்காக என்ன, என்ன விதி முறைகளைக் குத்தாட்டினோ, அவைதான் அரசியல் சட்டத்திலும் ஏற்கப்பட்டிருக்கின்றன. 1935-ல் இயற்றப்பட்ட மைய அரசின் சட்டமே சரியில்லையென்று காங்கிரஸ் கட்சியே ஒரு காலத்திலே பேராட்டம் நடத்தியிருக்கிறது. ஆனால் அரசியல் சட்டம் உருவான பிறகு, மாநில அரசுகளுடைய அதிகாரங்களைக் குறைப்பது சம்பந்தமாக இருந்த ஷரத்துக்களை அரசியல் சட்டத்திலே எடுத்துக் கொண்டிருப்பதோடு மட்டுமல்ல, அவைகளை மாற்றுவதற்கு எந்த முறையிலே நடவடிக்கைகள் மத்திய அரசால் காலாகாலத்திலே எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டுமோ அவை எடுக்கப்படவில்லை.

Additional Excise duty on specific and important items, Act, 1977 In that the items like Sugar, Cotton Yarn, Rayon and Woollen fibres were included.

இந்த மாதிரி உள்ள பிரிவுகள் மூலமாக, ஒரு மாநிலத்திற்கு உள்ள உரிமைகளை மைய அரசு பிரிங்கிக் கொண்டது.

அது மட்டுமல்ல, இன்னும் மைய அரசு என்ன நிலையைக் கையாளுகிறது? எக்ஸைஸ் டியூட்டிஸ் அளிப்பதிலும் ஒரு புது முறையைக் கையாண்டு மாநில அரசுக்குக் கிடைக்க வேண்டிய விகிதம் காலாகாலத்திலே கிடைக்காத ஒரு நிலையை ஏற்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறது. இது இன்னும் தொடர்ந்து கொண்டிருக்கிறது என்பதை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். இன்னும் மைய அரசு லெவி, எக்ஸைஸ் டியூட்டி, சர்சார்ஜ் போன்றவைகளைப் போடுவது என்ற நடவடிக்கையை, அந்தக் கொள்கையைத் தான் கடைபிடித்து வருகிறது. இதன் காரணமாக, ஒரு பக்கத்திலே மாநில அரசுகளுடைய பொறுப்புகள் அதிகரிக்கப்படுகின்றன. ஏனென்றால், கல்வி, சுகாதாரம், சமூக வளர்ச்சி போன்ற மிகப் பெரிய பொறுப்புகளை நிறைவேற்ற வேண்டிய கடமை மாநில அரசுக்கு இருக்கிறது. ஆனால், அதற்குத் தகுந்த அளவிலே ரிசோர்சஸ் எங்கே என்று கேட்டால், அந்த ரிசோர்சஸ் இன்றைக்கு மாநில அரசுக்குக் கொடுக்கப்பட

[திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன்]

1982 செப்டம்பர் 10]

வில்லை. இதை மத்திய அரசே தகுந்த முறையிலே பங்கு வைத்து கொடுக்கிறதா என்றால் இல்லை, ஒரு சில எடுத்துக்காட்டுகளுடன் அதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். 1970-ஆம் ஆண்டு முதலமைச்சர்கள் மகாநாட்டிலே ஒரு ரெவின்யூ கமிட்டி, பங்கு பிரிப்பது சம்பந்தமாக 2:1 ரேஷியோவிலே அமைக்கப்பட வேண்டுமென்று முடிவு செய்யப்பட்டது. ஆனால், 1979-வரை மைய அரசால் அப்படிப்பட்ட ஒரு ரெவின்யூ கமிட்டி நியமனம் செய்யப்படவில்லை. 7-வது நிதிக்குழு கூட அதைச் சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறது. ஆனால், மாநில அரசினுடைய அதிகாரங்களை, ரிசோர்ஸைக் குறைப்பதற்கான அந்த மனோபாவம், அந்த முறையிலே உள்ள நடவடிக்கை, அரசியல் சட்டத்திலே காணப்படுகிறது. ஏனென்றால், இந்தச் சட்டத்திலே செக்ஷன் 6, அரசியல் சட்டத்தினுடைய பகுதியாக ஏற்படுத்தப்படாமல் தனி சட்டமாக வரக்கூடிய நிலைதான் உருவாக்கப்பட்டிருக்கிறது. உண்மையிலே 6-வது பகுதி அரசியல் சட்டத்திற்கே திருத்தமாக வந்திருக்க வேண்டும் இது எதைக் காட்டுகிறது என்றால் மாநில அரசுகளுக்குக் கொடுக்க வேண்டிய ரிசோர்ஸ்களை காலாகாலத்திலே ஒழுங்காகச் சரியாகக் கொடுக்கப்படாமல் இருப்பதற்குக் காரணம், அது மத்திய அரசின் மனோபாவத்தைக் காட்டுகிறது என்பதேயாகும். அந்த மனோபாவத்தை மாற்ற வேண்டும். அதுதான் உண்மையாக மாநிலங்களுக்கு இன்று ஏற்பட்டிருக்கும் பொறுப்புக்களை நிறைவேற்றக் கூடிய அந்த வேலையைச் செய்து முடிக்கத் தகுந்த அளவில் உள்ள வருவாயை ஏற்படுத்த உதவும் என்பதை இந்த அவையின் வழியாக மத்திய அரசாங்கத்திற்குத் தெரிவித்துக் கொண்டு, மாநில அரசுகளை, முனிசிபாலிட்டிகளாக மாற்றக் கூடிய அந்தக் சொல்கையை மாற்ற வேண்டும் என்று தெரிவித்து இந்தச் சட்டத் திருத்தத்தை ஒட்டுமொத்தமாக நாங்கள் ஆதரிக்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்து முடித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, மத்திய மாநில நிதி ஆதாரங்களைப் பற்றிய விளக்கங்களை மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஹேமச்சந்திரன் அவர்கள் இங்கே அளித்தார்கள். ஒவ்வொரு தேசிய வளர்ச்சி மன்றக் கூட்டத்திலேயும், மத்திய அரசு நிதிகளைப் பற்றி ஆராய்கின்ற கூட்டங்களிலேயும் நம்முடைய அரசின் சார்பிலும், அதே போல மற்ற மாநில அரசுகளும் தங்களுடைய நிதி ஆதாரங்களைப் பெருக்குவதற்கான காரண காரியங்களை எடுத்து வைத்த வண்ணம்தான் இருக்கின்றன.

இந்தத் தீர்மானத்தைப் பொறுத்தவரையில், இதுவரையில் வரியே தராமல் ஏமாற்றிக் கொண்டிருந்த வணிக நிறுவனங்கள், பெரும் தொழிலகங்கள் வரி கொடுக்க வேண்டிய வகையை இது உருவாக்குகிறது. ஆகவே, முதல்படியாக அவர்கள் மீது வரி விதித்து அவ்வரியினத்தை மாநிலங்களுக்குத் தருவதற்கு முன் வந்த மத்திய அரசை நாம் பாராட்டுவதற்குக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றோம்.

1982 செப்டம்பர் 10]

[திரு. ச. இராமச்சந்திரன்]

ஆனால் அநேகரத்தில், ஒரு பொருளின் மீது எவ்வளவு வரியினைப் பெற முடியுமோ அந்த வரியினைப் பெறுவதற்குப் பல வகைகள் இருக்கின்றன, சில வகைகளின் மூலம் பெற்றால் மாநிலங்களுக்குத் தர வேண்டும். வேறு சில வகைகளின் மூலம் பெற்றால் மத்திய அரசே வைத்துக் கொள்ளலாம். அதாவது டாக்ஸ் பொட்டன்ஷியல் என்று சொல்வார்கள். மத்திய அரசு தானே வைத்துக் கொள்ளுகின்ற அந்த வகைகளின் மூலம் முழு அளவுக்கு வரி போட்டு எடுத்துக் கொண்டும், மாநில அரசுகளுக்கு அந்த டாக்ஸ் பொட்டன்ஷியலைக் குறைத்துக் கொண்டும் வருகின்றார்கள் என்ற குற்றச்சாட்டு எல்லா மாநிலங்களாலும் சோல்லப்பட்டு வருகிறது. அதே சரிவர உணர்ந்து மத்திய அரசு செயல்படுகின்றதா? இத்தீர்மானத்தை ஏகமனதாக நிறைவேற்ற வேண்டுமெனக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி : “நாடாளுமன்ற இரு அவைகளிலும் நிறைவேற்றப் பெற்ற 1982-ம் ஆண்டு அரசியலமைப்பு (நாற்பத்தி ஆறாவது திருத்த) சட்ட முன்வடிவினால் செய்யக் கருதப் பெற்றுள்ள, இந்திய அரசியல் அமைப்பின் 368-வது பிரிவின் (2) பகுதியின் கீழ்ப் நிபந்தனையின் கீழ் வருக திருத்தங்களுக்கு, இப்பேரவை ஏற்பளிக்கின்றது.”

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப் பெற்றது.

8 அரசினர் தீர்மானங்கள்—தேரடர்ச்சி

(ஆ) பேரவை அலுவல் வரிசை மாற்றம்

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, பேரவையின் விதி 30, உள்விதி (3)-ன் கீழ் நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்;

“இன்றைய நிகழ்ச்சி நிரலில் இனம் 11, அரசினர் தனித் தீர்மானங்கள் என்ற தலைப்பின் கீழ் வரிசை எண். 3 மற்றும் வரிசை எண். 4 ஆகியவற்றின் மீதான விவாதத்தை ஒத்தி வைத்து எட்டு மூன்று இனங்களை விவாதித்திருக்கின்றது.”

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப் பெற்றது.